

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

navrhovatele: **Ing. V. Z.**

zastoupen Mgr. Vítězslavem Dohnalem, advokátem
Advokátní kanceláře Dohnal & Bernard, s. r. o.
se sídlem Klokotská 103, Tábor

proti
odpůrci:

Město Nové Město nad Metují

se sídlem Náměstí Republiky 6, Nové Město nad Metují
zastoupeno JUDr. Janem Malým, advokátem
Advokátní kanceláře Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s. r. o.
doručovací adresa: Malé náměstí 124, Hradec Králové

za účasti:

1. R. V.

2. M. R.

3. K – 47, z. s., se sídlem Bor u Skutče čp. 47, PSČ 539 4
zastoupena Mgr. Michalem Šigutem, advokátem
se sídlem Palachova 1742, Náchod

4. Ing. V. B.

a

5. META Krčín a.s.

se sídlem Nahořanská 268, Nové Město nad Metují

v řízení o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu Nového Města nad Metují, vydaného zastupitelstvem města Nové Město nad Metují na zasedání dne 19. 4. 2018

takto:

- I. Opatření obecné povahy – Územní plán Nového Města nad Metují, vydaný zastupitelstvem města Nové Město nad Metují na zasedání dne 19. dubna 2018, který nabyl účinnosti dne 5. května 2018, se ke dni právní moci tohoto rozsudku zrušuje v textové i grafické části vymezující zastavitelné plochy Z.K6, Z.K8 a dále v části rozhodnutí o námitce navrhovatele č. 258 navazující na věcně shodnou připomínku občanů města ze dne 5. března 2013.
- II. Odpůrce je povinen nahradit navrhovateli náklady řízení ve výši 55 012,52 Kč, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jeho zástupce.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Obsah návrhu

1. V úvodu návrhu navrhovatel konstatoval, že usnesením zastupitelstva města Nové Město nad Metují ze dne 19. 4. 2018 byl formou opatření obecné povahy podle § 171 až § 174 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vydán Územní plán Nového Města nad Metují, který nabyl účinnosti dne 5. 5. 2018 (dále také jen „Územní plán“ či „Územní plán Nového Města nad Metují“ či „ÚP“).
2. Předmětným návrhem se navrhovatel původně domáhal zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu Nového Města nad Metují - a to konkrétně co do textové i grafické části vymezující zastavitelné plochy Z.K6, Z.K8 a koridor přeložky silnice I/14 a co do části rozhodnutí o námitkách navrhovatele a vypořádání věcně shodné připomínky občanů města ze dne 5. 3. 2013. V průběhu soudního řízení tento návrh omezil (k tomu v podrobnostech níže).
3. Navrhovatel nejprve, a to v obecné rovině, uvedl, že spolu s dalšími osobami usiloval po celou dobu přípravy Územního plánu o to, aby v tomto byla kromě koridoru přeložky silnice I/14 vymezena také územní rezerva pro případný budoucí jihozápadní obchvat města. Současně navrhovatel požadoval, aby v části města, kde by byla vymezena územní rezerva, nebyly územním plánem vymezovány zastavitelné plochy, které by mohly realizaci obchvatu ohrozit. K prosazování návrhů týkajících se územní rezervy navrhovatel shromáždil podporu dostatečného počtu osob, které podaly věcně shodnou připomínku a současně zmocnily navrhovatele, aby na základě věcně shodné připomínky podal námitku. Navrhovatel zmocnění přijal a stal se tak ve smyslu § 23 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), zástupcem veřejnosti. Stalo se tak v podání ze dne 5. 3. 2013 a přijetím zmocnění dne 18. 4. 2013. Na základě věcně shodné připomínky a zmocnění podal navrhovatel jako zástupce veřejnosti množství námitek, kterými prosazoval požadavky zmocnitelů uvedené ve věcně shodné připomínce. Jednalo se zejména o námitky ze dne 19. 2. 2014, 20. 12. 2017, dne 27. 12. 2017 a 2. 1. 2018 (celkem 5 námitek v 5 samostatných podáních). V těchto námitkách požadoval vymezení územní rezervy pro jihozápadní obchvat, rozporoval vymezení ploch Z.K6 a Z.K8 v návrhu, poukazoval na rozpor návrhu se stavebním zákonem a s právními předpisy na ochranu životního prostředí.

4. Navrhovatel je současně také vlastníkem pozemků, které jsou dotčeny napadeným opatřením obecné povahy, konkrétně koridorem přeložky silnice I/14. Tímto koridorem jsou dotčeny jeho pozemky p. č. XA a XB v k. ú. X. Navrhovatel podával námitky také jako vlastník dotčených pozemků, a to zejména dne 19. 2. 2014, 20. 2. 2014 a 26. 2. 2014. Přes vše výše uvedené však odpůrce ÚP vydal, námitkám navrhovatele nevyhověl, požadovanou územní rezervu v ÚP nevymezil, naopak v místech požadované územní rezervy vymezil zastavitelné plochy Z.K6 a Z.K8.
5. Navrhovatel podaným návrhem napadá předmětný Územní plán jako vlastník pozemků p. č. XA a XB v k. ú. X dotčených Územním plánem s tím, že došlo k zásahu do jeho vlastnického práva a rovněž práva na řádné vypořádání námitek a dále jako zástupce veřejnosti s tím, že vydáním Územního plánu byl zkrácen na právu na řádné vypořádání námitek a na právu, aby vydané opatření obecné povahy bylo v souladu se zákonem. Pokud jde o zásah do vlastnických práv navrhovatele, je tento dotčen tím, že v návrhu není vymezena územní rezerva pro budoucí jihozápadní obchvat, neboť vinou toho nejsou vytvořeny předpoklady pro snížení negativních dopadů dopravy na pozemky v jeho vlastnictví. Navrhovatel vychází z toho, že pokud nebude v budoucnu realizován jihozápadní obchvat města, podle údajů Ředitelství silnic a dálnic ČR bude oproti dnešní situaci jezdit po přeložce silnice I/14 téměř dvojnásobek nákladních automobilů za den (z 8 tis. nárůst na 15 tis.). Z tohoto pohledu je navrhovatel jako vlastník pozemků dotčen také tím, že v návrhu jsou vymezeny plochy Z.K6 a Z.K8, které brání budoucí realizaci jihozápadního obchvatu města.
6. Následně již navrhovatel rozvedl jednotlivé a jím (v obou rolích, jak jsou specifikovány výše) v návrhu uplatněné návrhové body.
7. Prvou návrhovou námitkou navrhovatel, v postavení zástupce veřejnosti, napadal úplnost, způsob vypořádání a posouzení své námitky vznesené v průběhu pořizování Územního plánu.
8. Konkrétně uvedl, že pro posouzení námitky zástupce veřejnosti je podstatné, zda jde o námitku uplatněnou „na základě věcně shodné připomínky“. K tomuto tématu se odpůrce vyjádřil na str. 548 Kapitoly 15 odůvodnění napadeného ÚP, kde uvedl, že občané nezmocnili navrhovatele k tomu, aby Územní plán ukládal pořizování územní studie, a k iniciaci koridoru I/14 v rámci aktualizace Politiky územního rozvoje (PÚR) a zásad územního rozvoje (ZÚR). Dále odpůrce dospěl k závěru, že pokud jde o navrhované vymezení koridoru územní rezervy, liší se grafické vyjádření tohoto požadavku v příloze k věcně shodné připomínce zmocňujících osob a v námitce uplatněné navrhovatelem. V této souvislosti navrhovatel zdůraznil, že obecně je potřeba klást důraz na to, že zástupce veřejnosti námitku uplatňuje podle § 23 odst. 3 stavebního zákona „na základě věcně shodné připomínky“. Není tedy zmocněn a oprávněn k tomu v námitce pouze okopírovat to, co bylo uvedeno ve věcně shodné připomínce. Podle přesvědčení navrhovatele je oprávněn v námitce rozporovat a navrhopvat vše, co směřuje k naplnění vůle zmocňujících osob vyjádřené ve věcně shodné připomínce. Jestliže zmocňující osoby požadovaly, aby byl návrhem Územního plánu především řešen skutečný obchvat města pro tranzitní dopravu a aby Územní plán vymezil dostatečnou územní rezervu pro obchvat, je požadavek navrhovatele směřující k pořizeni územní studie a změnám PÚR a ZÚR zcela v souladu s jejich vůlí.

9. Pokud jde o grafické vyjádření požadavku na vymezení územní rezervy, tak i zde je potřeba vycházet z toho, že námitka se uplatňuje „na základě věcně shodné připomínky“. Ani v této části není nutné, aby se věcně shodná připomínka a námitka zcela shodovaly. Důležité je respektování podstaty požadavku zmocňujících osob – vymezit v jihozápadní části řešeného území rezervu pro případný budoucí obchvat s tím, že půjde o trasu popsanou v odůvodnění věcně shodné připomínky takto: „*od místní části Spy okolo Vladivostoku odbočením západním směrem křížením přes dopravní infrastrukturu Českých drah a silnici II/308 s pokračováním nad firmou Halla překročením řeky Metuje před Osmou a vyústěním za místní částí Krčín s napojením na silnici č. 285 směrem na Nahořany*“. Navrhovatel vůli zmocňujících osob respektoval a odpůrce byl povinen tento požadavek prověřit.
10. Navrhovatel je dále toho názoru, že soud je povinen zabývat se i nezákonnostmi, na které poukáže zástupce veřejnosti v žalobě, aniž by je předtím uplatnil v rámci námitek v průběhu pořizování územního plánu. Pod pojmem „námitka“ je potřeba rozumět výhradu k věcnému řešení obsaženému v návrhu územního plánu. Podstatné pro posouzení je, zda tvrzená nezákonnost se vztahuje k některé části územního plánu, kterou zástupce veřejnosti ve svých námitkách rozporoval. Navrhovatel se dále domnívá, že návrhové body v rámci soudního přezkumu se mohou odvíjet také od námitek uplatněných v procesu pořizování územního plánu samostatně některou z osob, která jej zmocnila k podání námitek na základě věcně shodné připomínky, nebo uplatněných samotným zástupcem veřejnosti jako fyzickou osobou.
11. Druhou návrhovou námitkou navrhovatel, sám za sebe, jakožto vlastník dotčených pozemků, ale i v postavení zástupce veřejnosti, napadal nezákonnost vymezení plochy Z.K6 v Územním plánu Nového Města nad Metují.
12. Konstatoval, že předmětná plocha brání vymezení územní rezervy a zároveň vymezuje zastavitelné plochy v rozporu s potřebami města. Plocha Z.K6 je vymezena na 11,67 ha území. Navrhovatel ve svých námitkách odkazoval na § 55 odst. 4 stavebního zákona, který se vztahuje pouze na pořizování změn územních plánů. Ovšem rovněž při pořízení nového územního plánu musí být zdůvodněno, že se vymezují zastavitelné plochy v přiměřeném rozsahu. V opačném případě dochází k rozporu s cíli územního plánování (§ 18 odst. 4 stavebního zákona). Jde o rozpor mezi zadáním a výslednou podobou Územního plánu, který se projevil tím, že zejména v případě plochy Z.K6 došlo k vymezení zcela nové rozsáhlé zastavitelné plochy, která požadavky na zamezení extenzivního rozvoje města zcela popírá, aniž by tato změna koncepce byla transparentně sdělena a odůvodněna. Takto vymezená plocha je v Územním plánu odůvodněna spíše s odkazem na rostoucí bytové potřeby spojené s nárůstem počtu obyvatel města, přičemž navrhovatel považoval vyhodnocení potřeb vymezení zastavitelných ploch v kapitole 14. 2 za zcela účelové (dezinterpretace klesajícího demografického trendu).
13. Dále je nezákonnost vymezení plochy Z.K6 v Územním plánu Nového Města nad Metují spatřována navrhovatelem v tom, že takto vymezené zastavitelné plochy nenavazují na zastavěné území – požadavek na návaznost nových zastavitelných ploch na zastavěné území vyplývá ze Zásad územního rozvoje Královehradeckého kraje (bod 23 – vymezovat zastavitelné plochy především ve vazbě na zastavěné území obce, bod 10a - navrhování a dimenzování nových rozvojových ploch s přihlédnutím k ochraně nezastavěného území a k současným i budoucím kapacitním i prostorovým možnostem a dostupnosti dopravní a technické infrastruktury, veřejných prostranství a občanského

vybavení). Obdobný požadavek je obsažen i v zadání napadeného Územního plánu (v co největším rozsahu zachovat stávající urbanistickou koncepci, včetně zastavitelných ploch, které jsou řešeny především v návaznosti na zastavěné území, požadavek nevymezovat další extenzivní rozvoj města nad rámec původní koncepce).

14. Vymezení plochy Z.K6 je v rozporu i s požadavky na ochranu zemědělského půdního fondu – plocha je vymezena na ZPF II. třídy ochrany. Jde o rozpor s požadavky uvedenými v § 4 a 5 zákona o ochraně ZPF - pro nezemědělské účely využívat především nezemědělskou půdu, zemědělskou půdu odnímat pouze v nezbytných případech, zemědělskou půdu I. a II. třídy ochrany lze odejmout pouze v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad veřejným zájmem ochrany zemědělského půdního fondu, omezit zábor těchto pozemků na nezbytně nutnou míru plyne i z požadavku bodu 17 priorit územního plánování – péče o ZPF a zadání napadeného OOP (respektovat známé limity, zejména pozemky I. a II. třídy ochrany ZPF, řešit jako identifikovaný střet v území se zemědělskou půdou I. a II. třídy ochrany). Z těchto důvodů je dle navrhovatele nezákonné rovněž souhlasné stanovisko orgánu ochrany ZPF, které bylo vydáno v rámci stanoviska Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 13. 11. 2017, č. j. KUKHK-39525/ZP/2017, a jemu předcházející stanovisko stejného úřadu ze dne 20. 2. 2014, č. j. 1028/ZP/2014-Be. Z těchto stanovisek není vůbec patrné, jak dospěl orgán ochrany ZPF k závěru, že jsou u ploch Z.K6 a Z.K8 splněny požadavky ochrany kladené právními předpisy na ochranu půd II. třídy ochrany. Stanoviska ani nerozlišují mezi plochami, které již byly dříve odsouhlaseny v předchozích územně plánovacích dokumentacích, a plochami novými, nedefinuje a nepoměřuje veřejné zájmy, nezabývá se otázkou přiměřenosti ploch pro bydlení a výrobu na území řešeném ÚP apod. Stanoviska se dle navrhovatele v zásadě omezují na výčet ploch a zcela obecné formulace převzaté z právních předpisů. Zcela postrádají jakékoliv úvahy správního orgánu opřené o podklady a okolnosti jednotlivých ploch. Stanoviska jsou tak zcela nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. V neposlední řadě u předmětné plochy Z.K6 chybí napojení na veřejnou infrastrukturu – vymezení takto rozsáhlé plochy bez řešení jejího napojení na dopravní a technickou infrastrukturu je v rozporu s cíli a úkoly územního plánování. Konkrétně nezajišťuje soulad mezi veřejnými a soukromými zájmy a neprověřuje a neposuzuje vlivy na veřejnou infrastrukturu.
15. Navrhovatel dále poukázal na mnohačetný rozpor napadeného ÚP s jeho schváleným zadáním. Zdůraznil rovněž, že odpůrce přistupuje odlišně k posuzování různých zastavitelných ploch, a to jednostranně ve prospěch plochy Z.K6; některé z těchto případů pak specifikoval.
16. Třetí návrhovou námitkou navrhovatel napadal nezákonnost vymezení plochy Z.K8 v Územním plánu Nového Města nad Metují.
17. Nezákonnost vymezení plochy Z.K8 v Územním plánu Nové Město nad Metují spatřuje navrhovatel z podobných důvodů, jako je tomu uvedeno výše u plochy Z.K6. Vymezení této plochy opět brání vymezení územní rezervy a je v rozporu s požadavky na ochranu zemědělského půdního fondu (k tomu vše viz výše). Nicméně rozpor se zákonem, pokud jde o vymezení plochy Z.K8, spatřuje navrhovatel ještě ze dvou dalších důvodů. Jak vyplývá z tabulky 18 ve Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, plocha Z.K8 nebyla vůbec vyhodnocena. Její vymezení je tak v rozporu s ustanovením § 19 odst. 2 stavebního zákona. A dále u plochy Z.K8 lze konstatovat absenci jakéhokoliv

zdůvodnění potřeby a důvodů pro vymezení takové plochy. V části vymezení plochy Z.K8 je tak napadený ÚP dle mínění navrhovatele zcela nepřezkoumatelný.

18. Čtvrtou návrhovou námitkou navrhovatel napadal nezákonnost vymezení koridoru přeložky silnice I/14 v Územním plánu Nového Města nad Metují.
19. Pokud jde o koridor pro přeložku silnice I/14, tak navrhovatel v první řadě uvedl, že jeho návrhy a požadavky zcela respektují to, že koridor vychází z koridoru nadmístního významu, který je vymezen v Zásadách územního rozvoje Královéhradeckého kraje. Navrhovatel neusiluje o to, aby tento koridor nebyl vůbec vymezen ani o to, aby byl současně s ním vymezen jiný koridor pro stejnou stavbu a řešení v Územním plánu tak bylo variantním (i ve svých námitkách navrhovatel vysvětloval, že cílem požadované územní rezervy je vytvoření podmínek pro realizaci skutečného obchvatu města a že silnice I/14 by poté sloužila pro regionální dopravu směrem na Náchod).
20. V další části této námítky se již navrhovatel věnoval problematice vymezení samotného koridoru přeložky silnice I/14 pro rozpor s koridorem uvedeným v grafické části ZÚR KHK. Tuto část návrhu však již není nutno podrobněji popisovat, protože o ní navrhovatel při jednání soudu dne 16. 6. 2022 návrh omezil (viz níže).
21. Konečně pátou návrhovou námitkou navrhovatel napadal nezákonnost vypořádání jeho námitek, které vznášel v průběhu pořizování Územního plánu sám za sebe, ale i jako zástupce veřejnosti, co do vymezení, respektive nevymezení územní rezervy pro budoucí vytvoření jihozápadního obchvatu města.
22. Odpůrce nevyhověl námitce navrhovatele obsahující požadavek na vymezení územní rezervy pro budoucí jihozápadní obchvat města na základě těchto důvodů (komplexně shrnuté na str. 97 a násl. Kapitoly 16 odůvodnění napadeného OOP a na str. 546 a násl. Kapitoly 15 odůvodnění napadeného OOP): územní plán nemůže bez opory v ZÚR vymezit územní rezervu pro nadmístní záměr, vymezením územní rezervy by se územní plán stal variantním, když už je v něm vymezen koridor přeložky silnice I/14, vymezení územní rezervy bez předchozí územní nebo vyhledávací studie není odůvodněné, došlo by k neopodstatněnému krácení práv řady vlastníků nemovitostí, chybí návaznost na území dalších obcí, obchvat jako komunikace I. třídy nemůže vyústit na silnici nižší třídy. Podle přesvědčení navrhovatele je toto odůvodnění nesprávné, protože vychází z nesprávného pochopení funkce a právní povahy územní rezervy. Územní rezerva není koridorem ani zastavitelnou plochou, které by závazně definovaly podmínky pro změny v území. Na základě územní rezervy není možné umísťovat žádné stavby. Jde o vymezení území, které má být pro potřeby vymezení zastavitelné plochy teprve prověřeno. Právě tento požadavek zajistit prověření možného budoucího vymezení koridoru je podstatou námitek navrhovatele. Teprve v okamžiku, kdy by se měl na základě prověření vymezovat v budoucnu konkrétní koridor pro obchvat města, bylo by namístě zabývat se otázkou souladu se ZÚR, návazností na území sousedních obcí, vyústěním na konkrétní silnice atd. (k jednotlivým důvodům uvedených odpůrcem k nevymezení územní rezervy se navrhovatel ještě konkrétněji vyjádřil ve svém návrhu v bodě 39.).

II.

Vyjádření odpůrce a osob zúčastněných na řízení k návrhu

23. Odpůrce své možnosti podat ve věci písemné vyjádření k návrhu nevyužil, učinil tak až při jednání soudu dne 26. 9. 2019 (viz níže).
24. Z osob zúčastněných na řízení využil svého práva k návrhu se písemně vyjádřit pouze spolek K-47, z. s. Z obsahu jeho vyjádření vyplynulo, že s obsahem podaného návrhu jednoznačně nesouhlasí.

III.

Jednání krajského soudu dne 26. 9. 2019

25. Po zahájení jednání konstatoval zástupce navrhovatele, že doposud nezná stanovisko odpůrce k podanému návrhu. Odkázal proto na návrh a konstatoval, že jeho hlavním cílem je to, aby byl v Novém Městě nad Metují zachován prostor pro případné budoucí řešení dopravní situace ve městě.
26. Zástupce odpůrce následně přednesl obsah vyjádření odpůrce k návrhu, který poté v písemné podobě založil do soudního spisu.
27. Zástupce osoby zúčastněné na řízení spolku K-47, z. s., odkázal na své písemné vyjádření podané ve věci. Dodal, že zvažovaný obchvat by mohl vést jinudy, než míní navrhovatel, a to podél hranice územní rezervy vymezené Územním plánem pro plynovod, když tato územní rezerva brání vymezení územní rezervy navržené žalobcem. Město podle něj nové zastavitelné plochy potřebuje, o čemž svědčí mimo jiné i vysoké ceny nemovitostí ve městě. Řešení navrhovatele by dle jeho mínění oddělovalo určitou část zastavěného území od zbytku města. Zájem na vymezení nových zastavitelných ploch, zejména pro bydlení, pak dle jeho mínění převažuje nad potřebou ochrany zemědělského půdního fondu.
28. Osoba zúčastněná na řízení Ing. B. k věci sdělil, že dle jeho mínění návrh navrhovatele ohledně vedení obchvatu města nekoresponduje s většinovým míněním obyvatel města. Ze všech variant, které už za uplynulých asi 60 let zažil, považuje tuto variantu za nejhorší.
29. Zástupce osoby zúčastněné na řízení META Krčín, a. s. k věci uvedl, že se jedná o rodinnou firmu, která vlastní pozemky v zóně Z.K8. Upozornil, že tato funkční plocha je již v současné době do značné míry zastavěná, neboť se na ní nachází fotovoltaiická elektrárna, zkolaudována v r. 2010.
30. K dotazu soudu sdělil zástupce navrhovatele, že svoji námitku pod bodem 27 návrhu vznesl jako zástupce veřejnosti.
31. Zástupce navrhovatele v reakci na stanovisko odpůrce uvedl, že navrhovatel nevybočil ze zmocnění daných mu veřejností, když v souvislosti s tím připomněl znění věcně shodné připomínky. Toto zmocnění tedy nebylo překročeno ani pokud jde o plochy Z.K6 a Z.K8. Dále připomněl, že navrhovatel zastupuje zhruba 2 000 obyvatel města, kteří se připojili k věcně shodné připomínce.
32. V závěrečném návrhu zástupce navrhovatele v souvislosti s vymezením zastavitelné plochy Z.K6 připomněl, že pokud je v Novém Městě n. Metují poptávka po plochách, na kterých se můžou stavět stavby k bydlení, pak by bylo především vhodné prověřit využití doposud vymezených zastavitelných ploch určených k tomuto účelu. Připomněl rovněž, že veřejná diskuze o variantních návrzích vedení tzv. jihozápadního obchvatu města v podstatě doposud neproběhla, je teprve na počátku.

33. Zástupce odpůrce závěrem podotkl, že z bodu 15 návrhu v porovnání s petitem návrhu není zcela zřetelné, zda se navrhovatel domáhá zrušení vymezení funkčních ploch Z.K6 a Z.K8 skutečně z důvodu, který by souvisel s tzv. jihozápadním obchvatem města. Konstatoval, že diskuze o řešení dopravní situace v Novém Měste nad Metují probíhá již naopak velice dlouhou dobu, kulminovala zejména při přípravě druhé změny předchozího územního plánu města. Pokud jde o variantní řešení silničního obchvatu města, pak studie v minulosti zpracována byla a byla také zveřejněna.
34. Zástupce osoby zúčastněné na řízení K-47, z. s., závěrem uvedl, že dle jeho názoru byla diskuze o řešení dopravní situace ve městě vedena dostatečně a bylo posuzováno i variantní řešení. V souvislosti s tím připomněl, že návrh Územního plánu byl v zastupitelstvu přijat jednomyslně. Rozpor navrhovaného řešení obchvatu města ze strany navrhovatele vidí rovněž v tom, že ten sice na jednu stranu vytýká současnému územnímu plánu nadměrný zábor zemědělské půdy, ale důsledkem jeho návrhu by bylo zabránění zemědělské půdy minimálně ve stejné výši. Navrhl proto zamítnutí návrhu.
35. Osoba zúčastněná na řízení Ing. B. navrhl, aby byl rozhodně zamítnut návrh na vypuštění koridoru D1 z územního plánu.
36. Osoba zúčastněná na řízení META Krčín, a. s., závěrem uvedla, že současné řešení přeložky silnice I/14 je jediným reálným řešením. Navrhla proto zamítnutí návrhu.

IV.

Původní rozhodnutí krajského soudu a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti navrhovatele

37. O návrhu rozhodl krajský soud rozsudkem ze dne 4. 10. 2019, č. j. 30 A 33/2019, kterým jej zamítl. Pokud jde o důvody, které k tomu soud vedly, odkazuje na odůvodnění tohoto rozsudku.
38. Na základě kasační stížnosti navrhovatele Nejvyšší správní soud uvedený rozsudek rozsudkem ze dne 17. 12. 2020, č. j. 6 As 225/2019-43 (dále také jen „Rozsudek NSS“), zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Důvody tohoto postupu jsou obsaženy v odůvodnění Rozsudku NSS, krajský soud na ně na tomto místě toliko odkazuje, když v podrobnostech a konkrétnostech se k nim bude vracet níže v nalézací části.

V. Stanovisko odpůrce k Rozsudku NSS

39. V reakci na obsah Rozsudku NSS odkázal odpůrce na obsah svých dosavadních vyjádření v dané věci.
40. Podstatou Rozsudku NSS je podle něho především vyjasnění otázky, jaký byl skutečný obsah navrhovatelovy námitky a zda byla tato námitka vyjádřena srozumitelně a přehledně tak, aby měl odpůrce reálnou šanci ji pochopit a adekvátně na ni v odůvodnění Územního plánu reagovat. Nejvyšší správní soud tak uzavírá o dalším směřování soudního přezkumu na podkladě odpůrcovy námitky na straně jedné, a na straně druhé i na podkladě vlastní odpůrcovy argumentace o vedení silnice I/14, ohledně které Nejvyšší správní soud shodně uzavírá, že zde zřejmě měl navrhovatel na mysli právě změnu jejího koridoru, či právě její odlišné vedení a nikoliv jinou pozemní komunikaci.

41. Dle odpůrce se nejedná v posuzované věci o případ, že by navrhovatel sám nejednoznačnou formulací mohl zapříčinit či zapříčinil nesprávné pochopení svých požadavků odpůrcem. Odpůrce je přesvědčen, že ze všech úkonů, jakož i vyjádření všech zúčastněných v průběhu procesu přijímání Územního plánu, navrhovatele nevyjímaje, bylo vždy kruciální otázkou vedení silnice I/14 v různých variantách. Odlišné vedení označené silnice I/14 bylo v rámci procesu přijímání Územního plánu také mimo jiné prověřováno řadou dokumentů, mimo jiné i obdobné trasování, které nyní akcentuje navrhovatel, sice značně neurčitě, a které je vydáváno za požadovanou územní rezervu „skutečného obchvatu“. Toto věcné vymezení se ovšem v navrhovatelově argumentaci a námitkách zjevuje teprve v řízení o kasační stížnosti a jejím odůvodnění. Ani citace navrhovatelova návrhu, stojící tak zcela osamoceně, není způsobila založit interpretaci stěžovatelovy námitky jako námitky k vymezení jiné pozemní komunikace a jejího koridoru jako „skutečného obchvatu“. Takovou interpretaci vylučuje především a dostatečně navrhovatelova zřetelně a jednoznačně formulovaná námitka a ostatně i další akty, vyjádření a stanoviska hodnocená v průběhu přijímání Územního plánu.
42. Veřejnost zúčastněná na procesu přijímání Územního plánu, zejména v otázce vedení silnice I/14, se skutečně vyjadřovala a namítala k variantám vedení silnice I/14, ani jinak to nemohlo být a nebylo v procesu přijímání Územního plánu chápáno, tedy navrhovatel, jako zástupce veřejnosti, nutně nesl obsahově identické námitky. V průběhu přijímání Územního plánu se tak navrhovatel od této argumentace ani neodchýlil, tím méně aby bylo zjevné, že by se od takové věcné argumentace distancoval, neboť by s takovým návrhem a v takovém postoji zůstal zcela osamocen.
43. Navrhovatelově argumentaci v návrhu, že jeho námitka směřovala k vymezení koridoru jiné pozemní komunikace, nesvědčí ani skutečnost, že v procesu přijímání Územního plánu se nikdy žádný takový požadavek ani záměr nevyjevil. Takový požadavek, zjištění či návrh by měl mít alespoň stopu v územně analytických podkladech, kde se však nic takového neobjevuje, a dále se takový požadavek, návrh či alespoň zmínka nebo požadavek na prověření neobjevuje ani v zadání pro vypracování Územního plánu. Taková jiná pozemní komunikace nemá ani investora, resp. není požadavkem nikoho, žádného správce ani veřejného zadavatele, municipality, vyššího územně samosprávného celku ani státu, ale ani žádné jiné v úvahu přicházející soukromé osoby. Její potřeba a nutnost nevyplynula ani nevyplyvá z žádných dokumentů a neexistují žádné intervence o její potřebě a nutnosti úvah nad jinou komunikací existující vedle pozemní komunikace I/14.
44. Současné tvrzení a argumentace navrhovatele je v příkrém rozporu s jeho opakovanou žádostí, obsaženou v řadě jeho námitek jako fyzické osoby, i s jeho námitkou jako zástupce veřejnosti, a to požadavkem na vymezení územní rezervy pro obchvat silnice I/14. Dle odpůrce je zjevně nesmyslná představa, že by obchvat coby komunikace pro tranzitní dopravu představoval nějakou z nižších kategorií silnic, a přitom silnice I/14 by dále vedla středem města.
45. Odpůrce dále uvedl, že Rozsudek NSS ukládá znovu zhodnotit navrhovatelem tvrzené rozpory s hmotným právem, kterých se měl odpůrce dopustit vymezením zastavitelných ploch Z.K6 a Z.K8. Je třeba však podle přesvědčení odpůrce s ohledem na navrhované body navrhovatele a tvrzené rozpory s hmotným právem především posoudit, zda navrhovatelův návrh na zrušení vymezení těchto zastavitelných ploch je sledovaným cílem pro to, aby bylo možné umístit navrhovatelem navrhovanou jinou komunikaci

„skutečného obchvatu“, anebo zda navrhovatelův návrh namítaného „skutečného obchvatu“ je podpůrným důvodem pro zrušení vymezených zastavitelných ploch Z.K6 a Z.K8. Na kolik by ovšem pro první případ podle přesvědčení odpůrce navrhovateli legitimace svědčila, v druhém případě však je třeba se legitimací navrhovatele zabývat, neboť podle přesvědčení odpůrce legitimován není. Směřuje-li návrh na zrušení uvedených zastavitelných ploch, nelze jej opřít o navrhovatelovo postavení zástupce veřejnosti, ani o navrhovatelovo postavení namítajícího účastníka proto, že v řešeném území či v sousedství vlastníkem pozemků není a jeho subjektivních veřejných práv a vlastnictví pozemků v jiné části řešeného území se vymezení zastavitelných ploch Z.K6 a Z.K8 nedotýká, a to ani nepřímo.

46. Odpůrce vyjádřil přesvědčení, že se při vymezení zastavitelných ploch Z.K6 a Z.K8 nedostal do rozporu s hmotným právem. Pokud jde o zastavitelnou plochu Z.K8, tu obsahoval již předcházející územní plán sídelního útvaru jako plochu zastavěnou. Územní plán pouze v souladu se zněním stavebního zákona a metodických pokynů vymezil dané území nikoliv jako zastavěné, ale jako zastavitelnou plochu.
47. Pokud jde o zastavitelnou plochu Z.K6, je již z předchozího znění územně-plánovací dokumentace a jejích změn patrná tendence vytvářející zřetelný a logický předpoklad, že dojde k postupnému zastavění území této lokality. Odpůrce je přesvědčen, že by nebylo možné zajistit kvalitní a komplexní řešení území dané lokality včetně vymezení veřejných prostranství, pokud by tyto plochy Územním plánem řešeny nebyly a je taktéž přesvědčen, že jejich zařazením do zastavitelných ploch navazujících na stávající zastavěné plochy bylo přijato hmotnému právu přílehlavé řešení a v Územním plánu také náležitě odůvodněno. To i vzhledem k tomu, že v těchto zastavitelných plochách již stavby svým charakterem odpovídající příslušnému funkčnímu využití jsou. Právu přílehlavé řešení bylo přijato i tím, že rozhodování v území je podmíněno zpracováním územní studie s podmínkou etapizace.
48. Pokud jde o zemědělský půdní fond, pak území Krčína, dříve samostatné obce, nelze jakkoliv rozvinout bez toho, aniž by byl zemědělský půdní fond dotčen. Součástí jsou rovněž veřejná prostranství, která by bez toho, že by byl zemědělský půdní fond dotčen, nemohla být vymezena v dostatečné míře pro kvalitní zástavbu. Udělené souhlasné stanovisko s nezemědělským využitím pozemků není nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, byť další důvody samo neuvádí. Napadený Územní plán takové odůvodnění obsahuje a tyto důvody tak jsou týmiž důvody, pro které bylo souhlasné stanovisko s nezemědělským využitím pozemků vydáno, což plyne nejméně z logiky věci. V tomto směru odpůrce odkázal zejména na kapitoly 13 a 14 odůvodnění Územního plánu.
49. Odpůrce tak znovu navrhl zamítnutí návrhu.

VI. Replika navrhovatele ke stanovisku odpůrce

50. Podle přesvědčení navrhovatele je z věcně shodné připomínky i z námítky zástupce veřejnosti jednoznačně patrné, že jde o vymezení územní rezervy pro „skutečný obchvat města“, který by zajistil odvedení podstatné části tranzitní dopravy z centra města. To, a nikoliv vedení silnice I/14, byly a jsou kruciální otázky všech zúčastněných.
51. I pokud by došlo k vybudování skutečného obchvatu města dle představ navrhovatele a jím zastupovaných osob, současná silnice I/14 by zůstala součástí systému dopravní infrastruktury ve městě, nedošlo by k jejímu odstranění. Plnila by však jiné funkce a

změnil by se její dopravní účel a význam (zejména by nesloužila tranzitní dopravě). Proto nelze konstatovat, že by se navrhovatel domáhal vymezení územní rezervy pro komunikaci sloužící shodnému účelu a že by tak požadoval zatížení území dvěma identickými záměry. Jde o záměry odlišné.

52. To, že je v Územním plánu vymezena přeložka silnice I/14 v podobě preferované odpůrcem, nebrání dle jeho přesvědčení tomu, aby ve stejném Územním plánu byla vymezena územní rezerva, která umožní „zakonzervování“ území tak, aby mělo smysl prověřit vhodnost a proveditelnost skutečného obchvatu města. Bez vymezení územní rezervy může dojít právě k tomu, o co odpůrce usiluje mimo jiné i v napadeném ÚP, tedy zastavění území vhodného pro takový obchvat a tím znemožnění jeho realizace v budoucnu. Skutečnost, že se určitá myšlenka neobjeví v oficiálních dokumentech, dle něho neznamená, že pokud je takováto myšlenka předložena jako námitka, že nemá být řádně vypořádána.
53. Územní plán ve své závazné části neřeší a nemůže řešit, jakou kategorii či konkrétní parametry bude mít konkrétní komunikace. To je otázkou následujících řízení a postupů. Námitka zástupce veřejnosti zcela jasně neobsahuje požadavek na územní rezervu pro obchvat silnice I/14, ale pouze požadavek „...aby byla do návrhu územního plánu začleněna dostatečná územní rezerva pro skutečný obchvat Nového Města nad Metují ...“ při vědomí nemožnosti v probíhajícím řízení podat proti této skutečnosti námitku. Námitka neurčuje, jaké třídy má být obchvat. K vlastní silnici I/14 námitka pouze konstatuje, že územní rezerva pro obchvat silnice I/14 bude prověřena územní studií a bude iniciována změna koridoru pro I/14 v rámci aktualizace ZÚR. Navrhovatel dle svého přesvědčení svůj názor vyjadřuje konzistentně počínaje věcně shodnou připomínkou, námitkou zástupce veřejnosti i následným návrhem. Dle něho není nesmyslnou představa, že silnice směr Náchod obstarávající tranzitní dopravu na Broumovsko a do Klodska bude I.třídy (I/14) a jižní obchvat zajišťující tranzitní dopravu z Podorlicka směr Jaroměř bude buď stejné kategorie (jiné číslo silnice I. třídy) nebo nižší kategorie, jako např. silnice II/285 vedoucí v současné době napříč městem přes historické centrum. Potřeba a nutnost požadovaného jižního obchvatu byla vyjádřena přímo v námitce zástupce veřejnosti. I kdyby ale neexistoval jediný požadavek na jižní obchvat, tak to neospravedlňuje pořizovatele Územního plánu, že zamítnutí námítky zástupce veřejnosti nezdůvodnil. Jižní obchvat neprochází zastavěným územím. Za obchvatem se nachází pouze 3 domy a chatářská kolonie v ulici Černčická. Zastavitelné území v trase jižního obchvatu a jeho bezprostřední okolí vytvořil teprve nový Územní plán. V trase a jejím okolí je na nejvyšší bonitní zemědělské půdě nově odpůrcem umístěna rozsáhlá plocha pro obytnou zástavbu. Argument o čerpání nedotčené zemědělské půdy je tak zjevně účelový.
54. Dále se pak navrhovatel stručně vyjádřil k jednotlivým tvrzením odpůrce obsaženým v jeho vyjádření. Žalobní legitimace zástupce veřejnosti je dána obsahem věcně shodné připomínky veřejnosti a námítky zástupce veřejnosti. V obou těchto dokumentech je uvedeno, že v Územním plánu nemají být v ploše požadované územní rezervy vymezovány zastavitelné plochy a další opatření. Žalobní legitimace i bez výše uvedeného výslovného požadavku vyplývá z toho, že nově vymezované zastavitelné plochy jsou v kolizi s požadovanou územní rezervou.
55. Je sice pravdou, že jsou zde mimo zastavěné území městské části Krčín umístěny tři domy, ale celé území je terénním vyvýšením zcela odděleno od zastavěného území. Odůvodnění v Územním plánu „velkoplošnou prolukou“ je dle navrhovatele účelové a

nesmyslné. Není také pravdivé tvrzení odpůrce, že zastavitelná plocha Z.K6 navazuje na zastavitelné plochy. Plocha je umístěna cca 500 m přes terénní sráz od okrajové části města a 4 km od centra města.

56. K problematice zemědělského půdního fondu navrhovatel uvedl, že zastavitelné plochy je nutné posuzovat s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného celého území obce, nikoliv pouze její části. V případě plochy ZK.6, mimo účelové konstatování, že plocha je vlastně velkoprostorovou prolukou scelenou (arondovanou) do zastavěné části města, není v Územním plánu obsaženo žádné podstatné zdůvodnění záboru nejkvalitnější zemědělské půdy. Ohledně této plochy odkázal na bod 23. návrhu. Dostatečné důvody pro souhlas s odnětím pozemků ze ZPF neobsahuje ani Územní plán, a to ani jeho kapitoly 13 a 14. Jak ve stanovisku orgánu ochrany ZPF, tak v Územním plánu samotném chybí dle navrhovatele odůvodnění toho, proč je vymezení nových rozsáhlých zastavitelných ploch v souladu s požadavky § 4 a 5 zákona o ochraně ZPF.

VII. Jednání soudu dne 16. 6. 2022

57. Při jednání soudu dne 16. 6. 2022 zástupce navrhovatele uvedl, že trvají na všech navrhovaných námitkách. Pokud jde o formulaci návrhového petitu, pak uvedl, že oproti původnímu návrhu navrhovatel nežádá, aby krajský soud zrušil napadený Územní plán ohledně koridoru přeložky silnice I/14 a to ať už jde o textovou, či grafickou část Územního plánu. Pokud navrhuje zrušení uvedeného Územního plánu v části rozhodnutí o námitkách navrhovatele, pak tím rozumí, aby bylo zrušeno rozhodnutí o námitce navrhovatele číslo 258, kterou podal v souvislosti s věcně shodnou připomínkou občanů města ze dne 5. 3. 2013. Znění návrhového petitu pak upřesnil takto:
58. *Opatření obecné povahy – Územní plán Nového Města nad Metují, vydaný zastupitelstvem Města Nové Město nad Metují na zasedání dne 19. 4. 2018, který nabyl účinnosti dne 5. 5. 2018, se ke dni právní moci rozsudku zrušuje v textové i grafické části vymezující zastavitelné plochy Z.K6, Z.K8 a dále v části rozhodnutí o námitce navrhovatele číslo 258 navazující na věcně shodnou připomínku občanů města ze dne 5. 3. 2013.*
59. Během jednání položil soud účastníkům řízení celou řadu doplňujících otázek, jejich znění bude pro přehlednost dále podtrženo. Krajský soud považuje za vhodné ocitovat nejen znění těchto otázek, ale zejména odpovědi účastníků řízení na ně.
60. K dotazu soudu vztahujícímu se k bodu [36] Rozsudku NSS, ve kterých námitkách navrhovatel uplatnil výhrady rozporu zastavitelné plochy Z.K6 s potřebami města, ve kterých námitkách uplatnil výhrady týkající se dané zastavitelné plochy ohledně jejího napojení na dopravní a technickou infrastrukturu, a ve kterých námitkách uplatil výhrady odlišného zacházení ohledně této zastavitelné plochy oproti jiným zastavitelným plochám, uvedl zástupce navrhovatele následující:
61. Pokud jde o otázku napojení této lokality na dopravní infrastrukturu, odkázal na námitky ze dne 19. 2. 2014 a 20. 2. 2014. V námitce ze dne 20. 2. 2014 pak namítal extenzivní rozvoj města v souvislosti s ustanovením § 55 odst. 4 stavebního zákona a nedostatečné využití stávajících zastavitelných ploch. V souvislosti s tím odkázal i na námitku ze dne 26. 2. 2014. Všechny uvedené námitky vznášel jako fyzická osoba. Ohledně uvedených otázek pak vznášel rovněž námitky po opakovaném veřejném projednání návrhu Územního plánu, a to jako zástupce veřejnosti. Jednalo se o 3 námitky ze dne 20. 12. 2017 a jednu námitku ze dne 27. 12. 2017. Navrhovatel dále uvedl, že se mu nepodařilo nalézt námitku, v níž by argumentoval odlišným zacházením ohledně plochy Z.K6 ve vztahu k jiným zastavitelným plochám pro bydlení.
62. K dotazu soudu, kde jsou dle mínění odpůrce v Územním plánu vymezeny objektivní důvody, pro které by nebylo možné vymezení územní rezervy pro jihozápadní obchvat Nového Města nad Metují, sdělil zástupce odpůrce, že tyto důvody obsahuje rozhodnutí o námitce navrhovatele číslo 258 a rozhodnutí o připomínce číslo 67 (Kapitola 16 Územního plánu). Zdůraznil zejména nepřipustnost variantního řešení dopravní situace, kdy dle jeho přesvědčení navrhovatel vznesl námitku, v níž namítal, aby přeložka silnice I/14 vedla v jiném koridoru, než jak byl vymezen v návrhu Územního plánu. Zdůraznil také nadmístní charakter této záležitosti. Poukázal na nesouhlasy obcí Nahořany a Česká Skalice s touto variantou vedení přeložky silnice I/14. Z důvodu existence objektivních překážek pro vymezení územní rezervy se tak obec nemusela zabývat variantou, že by umístění územní rezervy sice možné bylo, ale z různých důvodů by ona takové řešení nepovažovala za vhodné. Ani v zadání Územního plánu a v žádných jiných územně

analytických podkladech se žádná úvaha o vymezení územní rezervy pro jihozápadní obchvat Nového Města nad Metují neobjevila. Takový požadavek nevycházel ani ze stanovisek dotčených orgánů nebo investorů.

63. Dále soud položil odpůrci dotaz vztahující se k bodu [36] Rozsudku NSS, tedy, zda shora již soudem konstatované výhrady navrhovatele k předmětným otázkám byly součástí jeho námitek proti návrhu Územního plánu, pokud ano, zda a kde v Územním plánu byly vypořádány a pokud nikoliv, jak se k nim odpůrce vyjádří.
64. Zástupce odpůrce sdělil, že tyto námitky byly vzneseny v té míře obecnosti, v jaké se s nimi poté následně Územní plán vypořádal. O těchto námitkách bylo konkrétně rozhodnuto. Zdůraznil, že zastavitelná plocha Z.K6 byla podmíněna vypracováním studie, ke které došlo v závěru minulého roku. V souvislosti s tím podotkl, že v zastavitelné ploše Z.K6 dosud žádná výstavba fakticky neprobíhala. Pokud jde o důvodnost navrhovatelových výhrad vůči vymezení zastavitelných ploch Z.K6 a Z.K8, odkázal zástupce odpůrce na body 13-17 svého vyjádření ze dne 4. 2. 2021. Dále zdůraznil, že pokud jde o zemědělský půdní fond, pak orgány jeho ochrany podávaly ve věci svá závazná stanoviska celkem 3x, a vždy byla souhlasná. Stejně tak i tento svůj závěr prezentovaly na veřejném projednání Územního plánu. Odkázal také na bod 20 shora uvedeného vyjádření odpůrce, kde se věnoval otázce, že stanoviska byla vydávána v době předchozí právní úpravy ochrany zemědělského půdního fondu.
65. Pokud jde o námitku navrhovatele týkající se odlišného zacházení se zastavitelnou plochou Z.K6 oproti vymezení jiných zastavitelných ploch pro bydlení, ohledně níž navrhovatel při dnešním jednání uvedl, že ji v žádné z námitek vznesených proti návrhu Územního plánu neuvedl, zástupce odpůrce znova poukázal na to, že zastavitelné plochy Z.K6 a Z.K8 odpovídají zadání a racionálně jejich vymezení v daném území. Připomněl, že plocha Z.K8 byla již v minulém územním plánu vymezena jako zastavěná. Odkázal dále na Kapitulu 14 odůvodnění Územního plánu, která obsahuje obecná kritéria pro vymezení zastavitelných ploch, přičemž ta byla ohledně obou shora uvedených ploch bezvýtku dodržena.
66. K dotazu soudu ohledně specifikace studie ŘSD ČR, na jejíž existenci a závěry odkazuje odpůrce v řadě rozhodnutí o námitkách (např. 770-771 Územního plánu), odpůrce tuto studii z roku 2016 předložil s tím, aby byla provedena jako důkaz, když poukázal zejména na obsah strany 107 této studie, z níž vyplývá hodnocení vhodnosti ve studii posuzovaných alternativ řešících dopravní situaci v Novém Městě nad Metují.
67. Krajský soud následně provedl důkaz obsahem této studie, když konstatoval její podstatu, zejména pak obsah odpůrcem zmiňované strany 107.
68. Zástupce navrhovatele poté uvedl, že návrhový petit zúžili již v kasační stížnosti. Původně skutečně požadovali i zrušení té textové a grafické části Územního plánu, která se týkala vymezení koridoru přeložky I/14, neboť vznesli i námitku týkající se nesprávného vymezení tohoto koridoru (rozpor s vymezením koridoru ZÚR). Od tohoto požadavku však následně ustoupili, neboť prvotně navrhovateli jde o vyřešení koncepce dopravy v dané obci, a proto již nyní zrušení tohoto koridoru nepožaduje. Navrhovatel usiluje o to, aby byla vymezena v Územním plánu územní rezerva pro dopravní stavbu. Vzhledem k tomu, že jde toliko o územní rezervu, neplatí většina tzv. objektivních důvodů, pro které ji odpůrce odmítá. Dle jeho mínění se tak územní rezerva nemůže dostat do konfliktu s Územním plánem vymezeným koridorem přeložky I/14.

Nejde totiž o variantní řešení. Připomněl, že pokud jde o územní rezervy, tak například v Zásadách územního rozvoje Jihomoravského kraje byla ohledně tam řešené dopravní stavby územní rezerva vymezena ve dvou variantách. K neexistenci žádného objektivního důvodu pro vymezení územní rezervy se navrhovatel již vyjádřil v návrhu. Pokud by územní rezerva byla v Územním plánu vymezena, umožní to posouzení reálnosti této představy a posouzení možných variantních řešení. Dodal ještě, že dle jeho názoru z Rozsudku NSS plyne, že otázky územní rezervy a nezákonného vymezení zastavitelných ploch mají být řešeny samostatně. Poukázal v souvislosti s tím na bod [32] tohoto rozsudku. Dále vyjádřil názor, že pokud byl Územní plán přijat v roce 2018, nemohl ohledně otázky ochrany zemědělského půdního fondu vycházet z právní úpravy vztahující se k roku 2012. Poukázal na názor NSS, že orgány ochrany zemědělského půdního fondu ve své úloze naprosto selhaly. Tento nedostatek podle něj zbývající obsah Územního plánu nenapravit. Pokud dnes odpůrce argumentoval tím, že řešení obsažené v Územním plánu je staré 140 let, tak dle názoru navrhovatele právě v tom může být problém, neboť za tu dobu se situace v území bezpochyby změnila. Závěrem proto navrhl, aby krajský soud zrušil Územní plán Nového Města nad Metují v těch částech, které při dnešním jednání specifikoval, a tak, aby to odpovídalo shora upravenému znění návrhového petitu.

69. Zástupce odpůrce uvedl, že dle přesvědčení odpůrce byla předmětem námitky navrhovatele snaha o změnu koridoru návrhem Územního plánu vymezené přeložky silnice I/14. Vymezení územní rezervy pro jinou komunikaci nebylo ze strany navrhovatele nikdy požadováno. Vymezení koridoru přeložky I/14 navazuje a je v souladu s Politikou územního rozvoje i Zásadami územního rozvoje Královéhradeckého kraje. Návrh na vymezení územní rezervy pro jinou komunikaci považuje za individuální nápad navrhovatele. Vymezení územní rezervy se neobjevilo v žádném z územně analytických podkladů, takovou územní rezervu nikdo nechtěl, nepotřebuje ji a nikdo ji také nezaplatí.
70. Dále odpůrce uvedl, že ohledně vymezení zastavitelných ploch Z.K6 a Z.K8 je namístě zkoumat aktivní legitimaci navrhovatele k vznášení námitek ohledně této otázky, protože vymezení těchto zastavitelných ploch se práv navrhovatele dotknout nemůže. Věcně shodná připomínka veřejnosti nikdy nesměřovala k tomu, aby Územní plán obsahoval vymezení územní rezervy pro jinou komunikaci. Orgány zemědělského půdního fondu podle něho neselhaly, zopakoval, že se k věci vyjadřovaly 3 x, vždy souhlasně, nebylo tak dle něho třeba je podrobně odůvodňovat. Opakované veřejné projednání návrhu Územního plánu se pouze nepatrnou částí týkalo zastavitelné plochy Z.K6 a i k tomu se orgány ochrany zemědělského půdního fondu vyjádřily. Závěrem navrhl, aby krajský soud posuzovaný návrh zamítl, náhrady nákladů řízení se vzdal.
71. Osoba zúčastněná na řízení pan R. V. uvedl, že jej mrzí, že navrhovatel napadá v souvislosti s otázkou Územního plánu členy zastupitelstva. Podle něho by se všechny tyto věci daly vyřešit jednáním. Takhle to na něho dělá dojem, že jde jenom o prospěch navrhovatele. Pokud by skutečně někdo přišel s tím, že jediná možnost obchvatu Nového Města nad Metují vede přes plochu Z.K6, pak by své pozemky za tím účelem klidně prodal. Za této situace ovšem navrhuje, aby byl návrh zamítnut. Náhrady nákladů řízení se vzdal.
72. Obecný zmocněnec osoby zúčastněné na řízení paní M. R. pan Ing. M. R. závěrem uvedl, že územní rezerva bez napojení na území sousedních obcí by podle něho znamenala

stavební uzávěru, která by zcela bezdůvodně omezovala zejména vlastníky pozemků v ploše Z.K6. Přesto, že se jedná o 140 let starou dopravní koncepci, tak ta byla i v současnosti znovu prověřována, mimo jiné zmíněnou studií ŘSD ČR z roku 2016, když jako nejvýhodnější pro řešení dopravní situace v Novém Městě nad Metují se stále jeví přeložka silnice I/14 v trase vymezené Územním plánem. Zásady územního rozvoje Královéhradeckého kraje žádnou variantní trasu vedení této přeložky neobsahují.

73. Zástupce osoby zúčastněné na řízení K-47, z.s., k věci závěrem uvedl, že dle jejich názoru by navrhovatelem napadená část Územního plánu Nového Města nad Metují schválená odpůrcem neměla být zrušena. Navrhovatel využívá zákonných prostředků a možností neúměrně, šikanózně zasahuje do práv ostatních a poškozují je. Navrhovatel se snaží vyvolat dojem, že brání zájmy veřejnosti a občanů města, přitom mu jde zejména o jeho vlastní zájem, když přeložka navržená v Územním plánu města má vést přes jeho pozemky, které chtěl zahrnout do zastavitelné plochy. Dále navrhovatel účelově a ve svůj prospěch zneužil petice a referenda. Z otázky položené v referendu vůbec nevyplývá, že by obchvat dle názorů hlasujících měl vést přes předmětné plochy Z.K6 a Z.K8. Naopak, aby obchvat mohl vést přes tyto pozemky, musela by silnice v tomto místě učinit nesmyslnou zatáčku a navrhovateli musí být zcela jasné, že vedení obchvatu zde nikdy vést nemůže a nikdy nebude. Navíc umístění obchvatu se řeší v rámci zásad územního rozvoje, tzn. krajským úřadem, nikoliv v územních plánech jednotlivých měst. Královéhradeckým krajem byla v roce 2012 zpracována dopravní studie projektu „Brána k sousedům“, z textové části této studie ani z její výkresové části nevyplývá, že by přeložka měla být vedena přes pozemky Z.K6 a Z.K8. Naopak textová část studie hovoří o přeložce v trase od části obce Spy, dále jižně od obce Krčín a pak východně od obce Nahořany. Jedním z důvodů, pro které lze dle zákona o ochraně zemědělského půdního fondu odnímat zemědělskou půdu, jsou právě zastavitelné plochy, a že veřejný zájem na vyjmutí zastavitelných ploch Z.K6 výrazně převažuje nad veřejným zájmem na ochranu zemědělského půdního fondu. Politická vůle města byla vyjádřena také schválením územní studie na zastupitelstvu konaném dne 11. 11. 2021. Navrhl zamítnutí návrhu, náhrady nákladů řízení se vzdal.
74. Předseda shora uvedeného spolku ještě dodal, že dle jeho názoru by územní rezervu pro daný účel bylo možno v daném území umístit jinde, mimo zastavitelné plochy Z.K6 a Z.K8. Každé řešení spočívající ve vybudování komunikace v daném území bude v každém případě spojené s odnětím pozemků ze zemědělského půdního fondu.

VIII. Posouzení věci krajským soudem

75. Krajský soud přezkoumal napadené opatření obecné povahy v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Byl přitom dle § 101d odst. 1 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody návrhu. O věci usoudil následovně.
76. Krajský soud úvodem stručně opakuje, že návrhem byl napaden Územní plán města Nové Město nad Metují, schválený zastupitelstvem města Nové Město nad Metují dne 19. 4. 2018, který nabyl účinnosti 5. 5. 2018. V dané věci tak není pochyb o tom, že daný územní plán, který je dle § 43 odst. 4 stavebního zákona opatřením obecné povahy, byl řádně přijat, oznámen a je účinný, stejně tak jako že návrh byl s ohledem na znění § 101b odst. 1 s. ř. s. podán včas.

77. V návaznosti na to se krajský soud věnoval otázce rozsahu soudního přezkumu. Nepřehlédl totiž, že navrhovatel podal návrh na zrušení části Územního plánu sám za sebe, pro dotčení ve svých veřejných subjektivních právech (jako vlastník pozemků p. č. XA a p. č. XB v k. ú. X), ale i jako tzv. zástupce veřejnosti ve smyslu § 23 stavebního zákona. Na tomto místě zároveň krajský soud zdůrazňuje, že navrhovatel u jednotlivých návrhových námitek, jak jsou specifikovány výše, zpravidla nerozlišil, zda tu kterou námitku podává v procesním postavení fyzické osoby tvrdící dotčení svých veřejných subjektivních práv, či v postavení zástupce veřejnosti.
78. Krajský soud nicméně dospěl k závěru, že všechny návrhové námitky navrhovatele je nutno věcně vypořádat, a to bez ohledu na to, v jakém procesním postavení tu kterou z námitek navrhovatel vznáší. Tento svůj závěr krajský podpírá rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 4 As 220/2016 – 198, dle kterého: *„Ustanovení § 23 stavebního zákona z roku 2006 ve smyslu § 33 s. ř. s. přiznává zástupci veřejnosti způsobilost mít práva a povinnosti i pro účely uplatnění a prosazení námitek veřejnosti proti opatření obecné povahy v řízení před správním soudem. Zástupce veřejnosti přitom není v návrhových bodech omezen jen na námitky uplatněné v průběhu řízení o přijetí územního plánu.“*
79. Pokud tedy zástupce veřejnosti není při vznášení návrhových bodů směřujících ke zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části v soudním řízení správním vázán námitkami uplatněnými v průběhu řízení o přijetí územního plánu, je povinností soudu všechny jeho námitky bez dalšího věcně vypořádat. Není tedy rozhodné, zda v předmětném řízení navrhovatel ty které námitky vznášel jako zástupce veřejnosti či jako fyzická osoba tvrdící dotčení svých práv. Předmětné rozlišení by mělo význam pouze u přezkumu tzv. proporcionality předmětného Územního plánu, kde vznesení námitek (co do způsobu uspořádání vztahů v území) v průběhu řízení o pořizování Územního plánu je podmínkou pro tento typ přezkumu.
80. Správnost těchto úvah potvrdil i Rozsudek NSS ve svých bodech [15] až [17], na které soud v podrobnostech odkazuje, kdy uzavřel, že ani odpůrce, ani krajský soud v případech, pokud některou z námitek vznesených navrhovatelem v průběhu procesu pořizování Územního plánu posuzovali nikoliv jako námitku vznesenou jím jako zástupcem veřejnosti, ale jím jako fyzickou osobou, nepřistoupili k nižšímu standardu vypořádání této námitek. Jak odpůrce, tak krajský soud tedy věcně vypořádali všechny navrhovatelovy námitky bez ohledu na to, v jakém postavení je vznesl. Nejvyšší správní soud uzavřel svůj přezkum konstatováním, že: *„Okruh námitek stěžovatele proti územnímu plánu v roli fyzické osoby byl tedy širší, než okruh námitek, jež před soudem uplatnil jako zástupce veřejnosti. Odpůrce přitom nezpochybnil oprávnění stěžovatele jako fyzické osoby podat uplatněné námitky svým jménem a stejně tak krajský soud připustil, že může zkoumat i proporcionalitu zásahu do stěžovatelových práv územním plánem, tedy uplatnil nejširší rozsah přezkumu, jaký u opatření obecné povahy připadá v úvahu. I z tohoto pohledu tak Nejvyšší správní soud nenachází žádný důvod, proč by měl hodnotit, zda stěžovatel své zmocnění k zastupování veřejnosti překročil, či nikoliv.“*
81. Z uvedených důvodů neshledal krajský soud důvodnou prvou návrhovou námitku.
82. Ohledně posouzení důvodnosti dalších návrhových námitek se krajský soud řídil algoritmem, který vymezil Rozsudek NSS. Dle § 110 odst. 4 s. ř. s. totiž platí, že zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je

krajský soud právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí vázán.

83. Podstata celého sporu tkví zejména v posouzení, zda odpůrce správně vyhodnotil obsah žalobcovy námitky ze dne 19. 2. 2014 (označené odpůrcem jako č. 258), kterou uplatnil jako zástupce veřejnosti na základě věcně shodné připomínky veřejnosti ze dne 5. 3. 2013.
84. Pokud jde o historii úvah o vedení tranzitní dopravy v oblasti Nového Města nad Metují, velmi přílehavě tuto problematiku shrnul Rozsudek NSS ve svých bodech [18] až [21], na něž krajský soud odkazuje.
85. Výsledkem tohoto procesu je skutečnost, že tranzitní doprava má být vyřešena přeložkou silnice I/14 tak, jak je vymezena v Zásadách územního rozvoje Královéhradeckého kraje z roku 2011 a následně rovněž v Územním plánu Nového Města nad Metují, která prochází „skrze“ město, tedy městskou zástavbou (dále také jen „Přeložka“).
86. Jak už uvedl Nejvyšší správní soud v Rozsudku NSS, z obsahu námitek proti návrhu ÚP lze dovodit, že celá řada občanů města s touto trasou Přeložky nesouhlasí a preferovali by takové řešení, dle kterého by přeložka silnice I/14 vedla jinudy, tedy mimo městskou zástavbu (viz např. námitky č. 24, 25, 26, 28, 29, 30, 33, 37, 44, 47, 49, 51, 52, 53 a řada dalších).
87. Navrhovatel se v návrhu od tohoto názorového směru dle Rozsudku NSS zřetelně distancoval, neboť v prvním bodě návrhu uvedl, že během přípravy ÚP usiloval o to, *„aby v územním plánu byla kromě koridoru přeložky silnice I/14 vymezena také územní rezerva pro případný budoucí jihozápadní obchvat města.“* Zřetelnost tohoto požadavku plyne dle Nejvyššího správního soudu dále z bodu 12 návrhu, kde je uvedeno: *„Navrhovatel vychází z toho, že pokud nebude v budoucnu realizován jihozápadní obchvat města, podle údajů Ředitelství silnic a dálnic bude oproti dnešní situaci jezdit po přeložce silnice I/14 téměř dvojnásobek nákladních automobilů za den (z 8 tis. nárůst na 15 tis.) Z tohoto pohledu je navrhovatel jako vlastník pozemků dotčen také tím, že v návrhu jsou vymezeny plochy Z.K6 a Z.K8, které brání budoucí realizaci jihozápadního obchvatu města.“*
88. V návaznosti na to Nejvyšší správní soud krajskému soudu sdělil, že si měl za této situace ujasnit a na základě shora uvedených tvrzení navrhovatele zkoumat, jaký byl skutečný obsah jeho námitky a zda byly jeho požadavky vyjádřeny natolik srozumitelně a přehledně, že měl odpůrce reálnou šanci je pochopit a adekvátně na ně v odůvodnění Územního plánu reagovat, nebo zda je naopak stěžovatel nyní postupně modifikuje, aby měl před soudem větší šanci uspět. A odkázal krajský soud na pečlivé prostudování stěžovatelových námitek.
89. Krajský soud se proto zaměřil na prostudování textu zejména těch námitek navrhovatele, které podal v postavení zástupce veřejnosti. Takových námitek podal navrhovatel několik – dne 19. 2. 2014, dne 20. 12. 2017, dne 27. 12. 2017 a dne 2. 1. 2018.
90. Pro nalezení odpovědi na shora nastolenou otázku však považuje krajský soud za rozhodující zejména obsah námitky navrhovatele ze dne 19. 2. 2014, která se týkala právě problematiky koridoru pro jihozápadní obchvat města. Odpůrce ji následně označil jako námitku č. 258/ev. č. 3263 (dále také jen „námitka č. 258“).

91. Než přistoupí k posouzení obsahu této námitky, považuje krajský soud za důležité konstatovat předně obsah věcně shodné připomínky osob ze dne 5. 3. 2013 ve smyslu § 23 stavebního zákona, jejichž zástupcem se navrhovatel stal na základě jejich podpisů.
92. Znění věcně shodné připomínky je následující:
93. *Souhlasíme s tím, aby návrhem územního plánu byl především nově řešen skutečný obchvat města Nové Město nad Metují pro tranzitní dopravu. Požadujeme, aby územní plán Nového města nad Metují vymezil dostatečnou „územní rezervu pro obchvat Nového Města nad Metují v návrhu územního plánu“ dle návrhu tranzitní dopravy s velmi pozitivním dopadem na životní prostředí.*
94. *Požadujeme, aby v této jmenované variantě územní rezervy dle přiloženého návrhu tranzitní dopravy s obchvatem Nového Města nad Metují byl schválen návrh Územního plánu Nové Město nad Metují, který zároveň nebude obsahovat žádné rozšíření ploch bytové výstavby, ani jiných opatření v územní rezervě trasy budoucího obchvatu Nového Města nad Metují, a následně byla podána žádost o začlenění obchvatu Nového Města nad Metují do Zásad územního rozvoje Královéhradeckého kraje.*
95. Přílohou č. 1 k této věcně shodné připomínce byl letecký snímek území upravovaného Územním plánem Nového Města nad Metují s vyznačením trasy „přeložky I/14“ (modrá barva) a s vyznačením trasy „tranzitní kamionové dopravy (obchvat)“ (červená barva), kolem níž byla vyznačena „navrhovaná územní rezerva pro obchvat“ (černá barva). Ze snímku plyne, že trasa přeložky silnice I/14 je vyznačena v nové, Územním plánem vymezené trase. Úvodní část Přeložky od obce Spy je shodná s trasou navrhovaného jihozápadního obchvatu, která z ní následně odbočuje.
96. V podání ze dne 19. 2. 2014 nazvaném „Námitka zástupce veřejnosti proti návrhu územního plánu Nové Město nad Metují podle § 52 zákona č. 183/2006“ vznesl navrhovatel námitku tohoto znění:
97. *Při vědomí, že nadřazené zásady územního rozvoje umísťují přes střed Nového Města nad Metují přeložku silnice I/14 a nemožnosti v probíhajícím řízení podat proti této skutečnosti námitku, požadují na základě mně udělené plné moci od občanů, aby byla do návrhu územního plánu začleněna dostatečná územní rezerva pro skutečný obchvat Nového Města nad Metují, který by především odvedl tranzitní nákladní kamionovou dopravu mimo zastavěné i zastavitelné plochy města, a to především s velmi pozitivním dopadem na životní prostředí obyvatel Nového Města nad Metují.*
98. *Požadují, aby v takto navržené ploše územní rezervy nebyly pokud možno umísťovány a zejména rozšiřovány žádné jiné zastavitelné plochy a opatření bránící v budoucnu možnému obchvatu (průmyslové plochy, plochy bytové výstavby, rekreační plochy apod.) s tím, že územní rezerva pro obchvat silnice I/14 bude prověřena územní studií a bude iniciována změna koridoru pro I/14 v rámci aktualizace politiky územního rozvoje a Zásad územního rozvoje Královéhradeckého kraje.*
99. Další část uvedeného podání je nazvána jako „Odůvodnění“. Z ní považuje krajský soud za důležité následující pasáže. Navrhovatel předně upozorňuje na to, že varianty skutečného obchvatu a srovnání s Přeložkou neexistovaly a neexistují. Upozorňuje na to, že Přeložka přivede do Nového Města nad Metují kamiony mířící z automobilky Kvasiny do Vrchlabí nebo tranzit přes Náchod do Polska a konstatuje, že vybudováním Přeložky dojde ke zvýšení intenzity dopravy a s tím spojených negativních dopadů na

životní prostředí. Přimlouvá se za variantní řešení vedení trasy a v souvislosti s tím poukazuje na dokument „Brána k sousedům“. Dle navrhovatele má „*navrhovaná územní rezerva obchvatu pro silnici I. třídy*“ zabezpečovat přepravní vztahy Podorlického tranzitu, ale i přímé napojení Podorlicka na dálniční síť. Vymezení územní rezervy pro „*jižní obchvat silnice I/14*“ a následné posouzení územní studií považuje za krok k zajištění kvalitních životních podmínek. Vymezení územní rezervy a následné začlenění „*dopravního koridoru pro obchvat I/14*“ do Zásad územního rozvoje Královéhradeckého kraje považuje i za krok k zápisu města do seznamu UNESCO.

100. Poslední část námitky č. 258 je nazvána „Navrhované řešení“ a navazují na ni dva výřezy z mapy dotčeného území. Navrhovatel uvádí, že předkládá k začlenění do návrhu Územního plánu „*variantu řešení územní rezervy pro dopravní koridor*“, jehož trasu následně popisuje. Navrhuje, aby tato trasa byla zpracována s dostatečnou plochou „*k umístění obchvatu silnice I/14 Nového Města nad Metují bez rozšiřování zastavitelných ploch v jejím území nebo jiných opatření v budoucnosti znemožňujících umístění obchvatu I/14.*“ Následně pak hovoří o nutnosti prověřit územní studií „*variantní řešení dopravního obchvatu sídla vůči průtahu sídlem.*“
101. Jak už bylo řečeno, na popis navrhovaného řešení plochy předmětné územní rezervy navazují dva mapové snímky dané lokality. Na prvním z nich je bíle vyznačena trasa Přeložky v nové, návrhem Územního plánu vymezené trase Přeložky, a dále z ní odbočující trasa navrhovaného obchvatu, na druhém je tečkovaně vyznačena navrhovaná plocha územní rezervy.
102. Jak už konstatoval krajský soud shora, znění věcně shodné připomínky z 5. 3. 2013 a (zejména) znění na ni navazující námitky navrhovatele coby zástupce veřejnosti č. 258 považuje pro posouzení toho, jaký návrh dopravního řešení tato námitka obsahovala, tedy čeho jí chtěl navrhovatel dosáhnout, za rozhodující.
103. Dle názoru krajského soudu již věcně shodná připomínka nepožadovala vymezení jiné trasy Přeložky oproti té, která byla obsažena v podkladech pro přípravu návrhu Územního plánu, ale vymezení územní rezervy pro „*skutečný obchvat*“. Tento termín se objevuje následně i v námitce č. 258 i v některých dalších námitkách navrhovatele a pravdou zůstává, že je poněkud nepřesný a zavádějící. Evokuje totiž dojem, že Přeložka vlastně obchvatem není a že místo ní by měl být vybudován obchvat jiný.
104. Z přílohy č. 1 věcně shodné připomínky však dle soudu jednoznačně plyne, že věcně shodná připomínka s existencí Přeložky počítala. Ta je totiž v této příloze zakreslena. Navrhovaný jihozápadní obchvat, který je v této příloze rovněž zakreslen, trasu Přeložky (od obce Spy směrem k Novému Městu nad Metují) dokonce částečně kopíruje.
105. Námitka č. 258 pak hned v úvodu konstatuje, že v Zásadách územního rozvoje Královéhradeckého kraje je Přeložka zakotvena a že tuto skutečnost nelze námitkou napadnout. Ve shodě s věcně shodnou připomínkou nepožaduje, aby Přeložka nebyla v návrhu ÚP umístěna, ale domáhá se vymezení územní rezervy také pro jinou dopravní komunikaci. Nikoliv tedy, aby do ÚP byl zanesen jiný koridor, jiná zastavitelná plocha, ale územní rezerva pro komunikaci, která by napomáhala s řešením dopravní situace v Novém Městě nad Metují.
106. Krajský soud nepřehlédl, že v části námitky č. 258 nazvané „Odůvodnění“ navrhovatel hovoří o variantním vedení trasy, což by mohlo být vykládáno i tak, že chce přeložku

silnice I/14 vyznačit v ÚP variantně několika různými koridory, které by byly vymezeny jako zastavitelné plochy. Stejně tak hovoří o začlenění dopravního koridoru pro obchvat I/14 do Zásad územního rozvoje Královéhradeckého kraje. Rovněž v části „Navrhované řešení“ hovoří o existenci variantního řešení dopravního obchvatu sídla vůči průtahu městem. Je pravdou, že tyto formulace poněkud znejišťují čtenáře námitky, čeho že se její autor vlastně domáhá.

107. Stejně tak ale nelze přehlédnout, že na prvním ze snímků pozemkové mapy dotčeného území, které tvořily nedílnou součást námitky č. 258, je bíle vyznačena jak trasa Přeložky v nové, Územním plánem vymezené trase, tak z ní odbočující trasa navrhovaného obchvatu, pro kterou navrhuje vymezení územní rezervy.
108. Porovnáním shora citovaného znění věcně shodné připomínky občanů a námitky č. 258 a obsahu příloh, které k nim byly připojeny, dospěl krajský soud k následujícímu závěru.
109. Zejména z té pasáže námitky č. 258, v níž navrhovatel výslovně předesílá, že při vědomí toho, že Zásady územního rozvoje Královéhradeckého kraje umísťují přes střed Nového Města nad Metují přeložku silnice I/14 a nemožnosti podat proti této skutečnosti námitku, požaduje v souladu s obsahem věcně shodné připomínky, aby byla do návrhu Územního plánu začleněna dostatečná územní rezerva pro skutečný obchvat Nového Města nad Metují, krajský soud dovozuje, že obsahem této námitky byl požadavek na vymezení územní rezervy nikoliv pro takovou podobu obchvatu města, který by představoval variantní (konkurenční) podobu vůči návrhem Územního plánu vymezené trase Přeložky, ale smyslem a účelem jak věcně shodné připomínky, tak zejména námitky č. 258 bylo, aby požadovaná územní rezerva byla vymezena pro komunikaci, která by v budoucnu mohla existovat současně (vedle) s Přeložkou, kterou by tak doplňovala, v důsledku čehož by došlo ke zlepšení dopravní situace v Novém Městě nad Metují, protože Přeložce by se tak mohlo ulevit a část dopravy by byla více odkloněna od městské zástavby.
110. K tomuto závěru vedl soud i obsah příloh jak věcně shodné připomínky, tak námitky č. 258. Ze snímků dotčeného území představujících přílohy jak věcně shodné připomínky, tak námitky č. 258, totiž zřetelně plyne, že obě s trasou Přeložky vymezenou návrhem ÚP počítají a v nich vyznačená trasa komunikace představující onen jihozápadní (jižní) obchvat města je v nich zakreslena „vedle“ trasy Přeložky, nikoliv „místo“ trasy Přeložky.
111. Pokud tedy jak věcně shodná připomínka občanů, tak námitka č. 258, používají pojem „skutečný obchvat města“, nelze dle mínění krajského soudu (v kontextu výše rozvedeného) uzavřít, že je tím míněn požadavek na nahrazení trasy Přeložky vymezené návrhem ÚP. Stejně tak používáním termínů (byť opravdu poněkud nejasných a v důsledku toho matoucích) „obchvat pro silnici I. třídy“ nebo „obchvat silnice I/14“ nebo „variantní řešení dopravního obchvatu sídla vůči průtahu městem“ rozumí krajský soud v návaznosti na zbývající obsah námitky č. 258 a jejích příloh dopravní komunikaci odlišnou od Přeložky, která by pomohla snížit její budoucí předpokládané zatížení a s tím spojené nepříznivé dopady na zastavěnou část města a která by byla situována mimo městskou zástavbu a rozptýlila tranzit kolem Nového Města nad Metují.
112. Přestože tedy jak věcně shodná připomínka občanů, tak námitka navrhovatele č. 258, obsahovaly tyto nepříliš šťastně formulované pojmy znesnadňující pochopení jejich

pravého smyslu, bylo dle názoru krajského soudu s ohledem na shora uvedené v možnostech a schopnostech odpůrce rozeznat, kam tato námitka míří.

113. Odpůrce sice jak ve svém vyjádření po vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení, tak při jednání soudu dne 16. 6. 2022, uváděl, že obsah námitky č. 258 (ve shodě s obsahem věcně shodné připomínky) byl od samého počátku zřetelný a že neměl pochyb o tom, že navrhovatel požaduje, aby do Územního plánu byla vymezena územní rezerva pro trasu komunikace představující variantní řešení trasy Přeložky vymezené návrhem ÚP, ovšem z některých faktů je zřejmé, že si byl určité odlišnosti obsahu této námitky od námitek ostatních, týkajících se otázky řešení dopravní situace ve městě, dobře vědom.
114. Předně nutno poukázat na tu skutečnost, že zbývající námitky ohledně řešení dopravní situace ve městě opravdu směřovaly k tomu, že jejich autoři požadovali jiné vedení trasy Přeložky oproti té vymezené Územním plánem (konkrétní označení některých z těchto námitek viz shora). Námitky tohoto obsahu vznášely osoby odlišné od navrhovatele, několik námitek takového obsahu však vznesl i sám navrhovatel coby fyzická osoba (např. námitky č. 210, 212 či 221). V nich navrhovatel evidentně brojí proti trase Přeložky vymezené návrhem ÚP, a pokud hovoří o nutnosti vymezit územní rezervu pro obchvat města, míní tím evidentně variantu „místo“ Přeložky, nikoliv „vedle“ Přeložky.
115. Tím ale uvedené závěry soudu o obsahu námitky č. 258 nejsou popřeny ani zpochybněny. Naopak. Nelze totiž zapomenout na to, že žalobce coby fyzická osoba skutečně brojil i proti návrhem Územního plánu vymezené trase Přeložky, protože byl názoru, že její koridor je vymezen v rozporu s koridorem stanoveným v Zásadách územního rozvoje Královéhradeckého kraje. Ostatně tuto námitku vznesl i v původním znění návrhu, a domáhal se z toho důvodu i zrušení části napadeného ÚP vymezující koridor Přeložky. Od tohoto požadavku v průběhu soudního řízení ustoupil.
116. V rozhodnutích, kterými zamítal tyto námitky, používal odpůrce opakovaně shodné pasáže (např. proč není možné variantní řešení Přeložky, že trasa koridoru nebyla převzata z územně plánovacích dokumentací předpokládajících trasu dálnice D 11 přes Náchod, nemožnost navrhovaného napojení silnice I/14 na silnici II/308, poukazoval na soulad vymezené trasy Přeložky se zadáním ÚP a se Zásadami územního rozvoje Královéhradeckého kraje – koridor DS4p a jeho zpřesnění), případně kombinace některých těchto pasáží.
117. Mimochodem (ale i to s pochopením obsahu námitky č. 258 souvisí), proti vypořádání se s těmito jeho námitkami navrhovatel v návrhu nebrojil, domáhal se zrušení toliko rozhodnutí o námitce č. 258.
118. V odůvodnění rozhodnutí o námitce č. 258 sice odpůrce tyto pasáže ocitoval rovněž (viz str. 552 až 556), ale na rozdíl od vypořádání se s jinými námitkami týkajícími se řešení dopravní situace v obci (viz shora) evidentně cítil potřebu v reakci na obsah námitky dodat ještě „něco navíc“ (viz zejména str. 548 až 552). Přitom jediným důvodem pro takový postup evidentně nebyla pouze skutečnost, že tuto námitku vznesl žalobce jako zástupce veřejnosti. Nemůže být sporu o tom, že v odůvodnění rozhodnutí o této námitce se věnoval odpůrce problematice tranzitní dopravy v Novém Městě nad Metují zdaleka nejpodrobněji.

119. Z uvedeného je patrné, že odpůrce si byl dobře vědom, že obsah námitky č. 258 je „jiný“, než obsah těch námitek, které zřetelně požadovaly, aby přeložka silnice I/14 byla v návrhu ÚP vedena jinudy, než v trase Přeložky, byť třeba i v trase jihozápadního obchvatu.
120. Tento závěr podporuje i fakt, že odpůrce v úvodní citaci této námitky zmiňuje, že stěžovatel požaduje vymezení územní rezervy při vědomí nemožnosti podat námitku vůči umístění Přeložky, neboť s její trasou počítají Zásady územního rozvoje Královéhradeckého kraje.
121. To však nic nemění na tom, že celé odůvodnění tohoto rozhodnutí (jakkoliv nadstandardně obsáhlé – na tomto závěru nemá krajský soud důvod oproti svému původnímu rozhodnutí nic měnit) vychází z předpokladu a vyhodnocení odpůrce, že navrhovatel se námitkou domáhá toho, aby územní rezerva pro jihozápadní obchvat města byla v Územním plánu vymezena „místo“ Přeložky, nikoliv „vedle“ ní.
122. Tím ovšem došlo k zásadnímu nedorozumění mezi navrhovatelem a odpůrcem, neboť navrhovatel se námitkou domáhal něčeho jiného, než k čemu se vyjadřoval odpůrce v rozhodnutí o zamítnutí této námitky. Jinými slovy, rozhodnutím o námitce č. 258 odpůrce shledal nemožným a v důsledku toho zamítl požadavek, který v ní však navrhovatel vůbec nevznsl. Odůvodnění rozhodnutí o námitce č. 258 se tak s obsahem této námitky zcela zásadně minulo.
123. Pro úplnost krajský soud dodává, že za irelevantní ohledně zkoumání obsahu námitky č. 258 považoval Nejvyšším správním soudem rovněž zmíněný bod 39b. návrhu na zrušení části ÚP. Jak už uvedl, za rozhodující považuje znění těch projevů vůle ze strany navrhovatele, které učinil v době přípravy návrhu Územního plánu, zejména pak obsah námitky č. 258. O té odpůrce rozhodoval, její znění a podobu posuzoval. Obsah bodu 39b. návrhu se navíc věnuje primárně problematice (ne)existence objektivních důvodů pro nemožnost vymezení územní rezervy v podobě požadované navrhovatelem, kdy navrhovatel popisuje, ve který okamžik by se teprve dle jeho názoru mohl stát vztah mezi současně vymezeným koridorem přeložky silnice I/14 a koridorem nově navrhovaným variantním, tedy konkurenčním.
124. Stejně tak krajský soud považuje za pro posouzení věci irelevantní obsah dopravní studie „Brána k sousedům“, na jejíž existenci účastníci řízení i osoby zúčastněné na řízení občas odkazovali. Ve shodě s obsahem části odůvodnění rozhodnutí o námitce č. 258 lze dospět k závěru, že tato studie není obsahem správního spisu a nesloužila nikdy jako územně plánovací podklad ani pro aktualizaci Zásad územního rozvoje Královéhradeckého kraje, ani pro návrh Územního plánu. Stejně tak není pro posouzení důvodnosti návrhu rozhodující fakt, že koncem roku 2021 byla zastupitelstvem odpůrce vzata na vědomí Územním plánem předpokládaná územní studie pro plochu Z.K6. Územní studie totiž je dle § 30 stavebního zákona nástrojem určeným k prověření a posouzení řešení vybraných problémů pro územní regulační plán. Bývá využívána k prověření vybraných problémů obvykle v podrobnějším měřítku, než je řešena v územním plánu. Podstatné však je, že územní studie představuje podklad a nejedná se o závaznou územně plánovací dokumentaci.
125. V návaznosti na shora uvedené krajský soud připomíná, že Nejvyšší správní soud konstatoval, že pokud by byla předmětem námitky č. 258 varianta „vedle Přeložky“ (tedy pokud by navrhovatel požadoval ve své námitce pouze zanést do Územního plánu

územní rezervu pro jinou pozemní komunikaci, jež by v budoucnu případně odvedla část tranzitní dopravy směřující z Rychnova nad Kněžnou na Jaroměř a odlehčila tak silnicím I/14 a II/285 vedoucím v jejich nových, Územním plánem předvídaných trasách), odůvodnění rozhodnutí o ní se samo o sobě jeví jako naprosto nedostačující (viz bod [26] Rozsudku NSS).

126. Tomuto závěru musí přisvědčit i krajský soud, protože v rozhodnutí o námitce č. 258 reaguje odpůrce v důsledku svého shora popsaného pochybení, tedy nesprávného vyhodnocení obsahu této námítky, na něco zcela jiného, než čeho se navrhovatel námitkou domáhal a co v ní navrhoval. V důsledku toho se odpůrce s touto námitkou (resp. s návrhem na dopravní řešení v ní obsaženým) nevypořádal přiléhavě a úplně. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud, za předpokladu, že by navrhovatel svůj návrh na úpravu Územního plánu jasně formuloval, má právo na to, „aby odpůrce stejně jasně deklaroval, zda jeho návrh akceptovat nemůže (i kdyby chtěl), protože mu v tom brání právní předpisy, nebo zda jej přijmout nechce (protože jej považuje za zbytečný, nevhodný pro rozvoj města, řešitelný jiným způsobem apod.), a přijal tak transparentně za své rozhodnutí politickou odpovědnost.“
127. Přestože tedy krajský soud shledal rozhodnutí odpůrce o námitce č. 258 nepřiléhavým, v důsledku tedy nedostatečně odůvodněným, nezabývalo jej to s ohledem na konstantní judikatorní závěry soudů ve správním soudnictví (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011-17, zmíněný rovněž v Rozsudku NSS) povinnosti zkoumat, zda odpověď na to, proč uvedený návrh navrhovatele na řešení dopravní situace v Novém Městě nad Metují nemohl být odpůrcem akceptován nebo nechtěl být akceptován, neplyne z jiných částí Územního plánu, ať už by šlo např. o jeho odůvodnění či o obsah rozhodnutí o jiných námitkách, ať už navrhovatele nebo jiných subjektů, či o obsah vypořádání se s připomínkami oprávněných subjektů.
128. A to bez ohledu na skutečnost, že pokud odpůrce chybně vyhodnotil obsah námítky č. 258, nejevila se pravděpodobnost, že by na řešení v ní navrhovatelem uvedené v úplnosti reagoval v nějaké z nastíněných jiných částí Územního plánu, příliš vysokou. Vyloučit však takovou možnost bez dalšího rozhodně nebylo na místě.
129. Žádné takové pasáže však krajský soud v Územním plánu nenalezl.
130. Pokud jde o existenci objektivních důvodů (rozpory s právními předpisy), pro které by návrhu obsaženému v námitce č. 258 nebylo možné vyhovět, pak ty odpůrce dle názoru krajského soudu vymezil jednak v rozhodnutí o námitce č. 258 a dále ve vypořádání se s připomínkou č. 67. To ostatně potvrdil výslovně i sám odpůrce při jednání soudu dne 16. 6. 2022. Na žádné jiné pasáže ÚP, které by takové důvody popisovaly, neodkázal a neupozornil.
131. Jedná se o následující důvody (přiléhavě je vymezil již navrhovatel v bodě 37. návrhu): Územní plán nemůže bez opory v ZÚR vymezit územní rezervu pro nadmístní záměr; vymezením územní rezervy by se Územní plán stal variantním, když už je v něm vymezen koridor přeložky silnice I/14; vymezení územní rezervy bez předchozí územní nebo vyhledávací studie není odůvodněné; chybí návaznost na území dalších obcí, obchvat jako komunikace I. třídy nemůže vyústit na silnici nižší třídy.
132. Předem nutno konstatovat, že argumentace odpůrce ohledně existence shora uvedených objektivních důvodů pro nemožnost vymezení územní rezervy pro navrhovatelem

požadovaný jihozápadní obchvat Nového Města nad Metují samozřejmě opět vycházela z jeho chybného a mylného předpokladu, že navrhovatel se dožaduje vymezení územní rezervy pro alternativní vedení trasy přeložky silnice I/14 oproti té, která je vymezená Územním plánem.

133. Jak už ale uvedl krajský soud shora, bez ohledu na tuto skutečnost posuzoval, zda by některý z těchto argumentů neobstál i za situace, kdy bylo objasněno, že navrhovatel se domáhá vymezení územní rezervy pro jinou pozemní komunikaci, která by přeložku silnice I/14 vymezenou Územním plánem doplňovala. Dospěl však k závěru, že žádný z těchto důvodů za této situace neobstojí.
134. Poměrně přiléhavě s nesprávností těchto závěrů polemizoval navrhovatel v bodě 39. svého návrhu a krajský soud nemá důvod, proč se k této argumentaci v zásadě nepřiklonit.
135. Pokud jde o důvod spočívající v nepřípustnosti vymezení územní rezervy pro nadmístní záměr bez opory v Zásadách územního rozvoje Královéhradeckého kraje, je skutečností, že vymezení územní rezervy není totožné s vymezením zastavitelné plochy či koridoru komunikace. Dle § 23b odst. 1 stavebního zákona je územní rezerva charakterizována jako plocha nebo koridor, které jsou vymezené v územně plánovací dokumentaci pro využití, jehož potřebu a plošné nároky je třeba následně prověřit. Dle § 43 odst. 1 věty poslední téhož zákona záležitosti nadmístního významu, které nejsou řešeny v zásadách územního rozvoje, mohou být součástí územního plánu, pokud to krajský úřad ve stanovisku podle § 50 odst. 7 z důvodu významných negativních vlivů přesahujících hranice obce nevyhloučí. Krajský soud se shoduje s navrhovatelem, že pokud je možné v územním plánu obce vymezovat plochy či koridory nadmístního významu, je možné vymezit v územním plánu obce bez opory v zásadách územního rozvoje i územní rezervu (argument *á maiori ad minus*). Neobstojí tak ani argument obsažený na str. 390 ÚP, kde v rozhodnutí o námitce jiné fyzické osoby č. 184 odpůrce rekapituloval proběhlé aktualizace Zásad územního rozvoje Královéhradeckého kraje se závěrem, že v jejich rámci dosud k žádnému obchvatu či jinému řešení silnice I/14 v prostoru Nového Města nad Metují nedošlo.
136. Vymezením územní rezervy za dané situace by se ÚP nestal ani variantním, jak namítal odpůrce. A to v podstatě ze shodných důvodů, které jsou uvedeny shora. Vymezením územní rezervy se nevymezuje zastavitelná plocha či koridor. Stavební zákon předpokládá, že potřebu a plošné nároky vymezené územní rezervy je třeba následně prověřit. Po prověření územní rezervy může a nemusí dojít ke změně funkčního využití ploch. Ke vzniku varianty dopravního řešení by tak mohlo dojít až pro případ, že by po prověření mělo dojít k vymezení zastavitelného koridoru a řešil by se vztah mezi Zásadami územního rozvoje Královéhradeckého kraje a Územním plánem vymezeným koridorem Přeložky a koridorem nově navrhovaným v místě územní rezervy.
137. Stejně tak není povinností pořizovat před vymezením územní rezervy územní či jinou studii. To by přicházelo v úvahu spíše až v souvislosti se shora zmíněným prověřováním již vymezené územní rezervy. Navrhovatel v souvislosti s tím také vhodně upozornil, že v případě jiných územních rezerv vymezených Územním plánem (D.2,D.r1) nebylo vymezení rezervy existencí žádné studie podmiňováno.
138. Ve fázi vymezení územní rezervy pro navrhovatelem požadovaný účel není nutné mít vyjasněny ani otázky související s případnou návazností dopravní komunikace, pro niž

byla územní rezerva vymezena, na jiné dopravní komunikace a na území dalších obcí. To by bylo případně řešeno až v procesu prověřování vymezené územní rezervy.

139. Ze stejného důvodu nemůže obstát ani vysvětlení odpůrce obsažené na str. 575 ÚP, kde se v rámci rozhodnutí o námitce č. 262 jiné fyzické osoby, která rovněž požadovala vymezení územní rezervy pro obchvat Nového Města nad Metují v zásadě ve shodném koridoru jako navrhovatel, vyjádřil odpůrce tak, že v textu námítky ani v k ní připojeném náčrtku se neobjevuje žádná informace o tom, jakým způsobem by měl koridor požadované komunikace pokračovat ve vztahu k území sousedních obcí a opakoval bez bližšího odůvodnění tezi, že obchvat jako komunikace I. třídy nemůže vyústit na silnici nižší třídy.
140. Existence objektivních důvodů pro nemožnost vymezení územní rezervy pro účely požadované navrhovatelem neplyne ani ze studie vypracované ŘSD ČR v roce 2016, na jejíž závěry odpůrce ve vícero rozhodnutích o námitkách odkazoval (např. na str. 735, 748, 758, 761, 767, 770-771 či 808). Tato studie nebyla obsažena v podkladech předložených odpůrcem krajskému soudu, tedy ve správním spise (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu z 30. 6. 2021, č. j. 3 As 355/2019-46). Jejím obsahem ale krajský soud provedl důkaz při jednání dne 16. 6. 2022. Úkolem studie bylo stanovit pořadí vhodnosti 6 různých variant přeložky silnice I/14. Tedy již její zadání nekoresponduje zcela s obsahem návrhu navrhovatele na vymezení územní rezervy pro odlehčení přeložce silnice I/14. Pravdou ovšem je, že tato studie s variantou vedení pozemní komunikace v zásadě v trase, pro niž navrhovatel žádá vymezení územní rezervy, pracovala. Nevyhodnotila ji sice jako nejvhodnější, ale rozhodně ne jako z nějakých objektivních důvodů nemožnou.
141. Krajský soud proto opakuje, že v obsahu celého Územního plánu (nejenom v obsahu rozhodnutí o námitce č. 258 či obsahu vypořádání připomínky č. 67) nenalezl jediný objektivní důvod (rozpor s právními předpisy), který by vymezení územní rezervy pro účel požadovaný navrhovatelem v námitce č. 258 znemožňoval.
142. Samozřejmě, jak ostatně zdůraznil i Rozsudek NSS, i za takové situace ale nebylo a není povinností odpůrce navrhovatelovu návrhu na vymezení územní rezervy vyhovět, to by odporovalo jeho ústavně zaručenému právu na samosprávu obce (čl. 99 až 104 Ústavy České republiky). Odpůrce by ale pro takový případ musel v Územním plánu jasně deklarovat, z jakých důvodů takový návrh přijmout nehodlá.
143. Jak už ale přiléhavě konstatoval Rozsudek NSS, jediným náznakem vlastního postoje odpůrce k uvedenému návrhu byl argument obsažený v rozhodnutí o námitce č. 258, kdy odpůrce uvedl, že bez předchozího prověření alternativního obchvatu územní studií by vymezení územní rezervy pro potencionální obchvat představovalo příliš velký a neodůvodněný zásah do práv vlastníků dotčených pozemků.
144. Když krajský soud pomine, že tento závěr vznesl odpůrce opět na základě chybného pochopení navrhovatelovy námítky, pak toto stručné a podrobněji nerozvinuté tvrzení nemůže představovat onen Nejvyšším správním soudem požadovaný jasný a transparentní projev odpůrcovy politické vůle, proč navrhovatelovu návrhu vyhovět nehodlá a je připraven nést odpovědnost za to, že v trase navržené navrhovatelem nebude v budoucnu možno takový obchvat vést.

145. Za projev takové vůle není dle krajského soudu možno považovat ani shora již zmiňované opakované odkazy odpůrce na existenci a závěry zmíněné studie ŘSD ČR z roku 2016, či shora rovněž zmíněné odkazy odpůrce na skutečnost, že v minulosti proběhly již 2 aktualizace Zásad územního rozvoje Královéhradeckého kraje, a přesto v nich vymezení navrhovatelem požadovaného návrhu vymezení územní rezervy ani variantní řešení pro přeložku silnice I/14 nebylo řešeno. Navíc tyto odkazy vznášel odpůrce evidentně v souvislosti s odůvodněním existence objektivních důvodů pro nemožnost vyhovění návrhu na vymezení územní rezervy.
146. Ostatně to, že prezentaci takové politické vůle Územní plán neobsahuje, potvrdil při jednání soudu dne 16. 6. 2022 sám odpůrce, když uvedl, že z důvodu existence objektivních překážek pro vymezení územní rezervy se obec nemusela v Územním plánu zabývat variantou, že by umístění územní rezervy sice možné bylo, ale z různých důvodů by ona takové řešení nepovažovala za vhodné.
147. Krajský soud tak v reakci na varianty nastíněné v bodu [30] Rozsudku NSS uzavřel, že všechny argumenty, které v ÚP nalezl, a které by mohly odůvodňovat zamítnutí námitky č. 258 (ať už ty obsažené ve vlastním rozhodnutí o námitce č. 258 či ty nacházející se ve zbývajících částech ÚP), jako celek neobstojí, neboť neodpovídají příslušně na uvedenou navrhovatelovu námitku.
148. Zamítnutí jeho požadavku na vymezení územní rezervy pro jihozápadní obchvat města obsaženého v námitce č. 258 tak není dostatečně odůvodněno.
149. Za této situace tedy musel krajský soud zrušit ve smyslu § 101d odst. 2 s. ř. s. nejenom rozhodnutí o námitce navrhovatele č. 258, ale musel, veden jasně prezentovaným názorem Nejvyššího správního soudu (viz bod [32] Rozsudku NSS), zrušit též vymezení zastavitelných ploch Z.K6 a Z.K8 nacházejících se nesporně v místě navrhovatelem navržené územní rezervy. Součástí námitky č. 258 (jakož i věcně shodné připomínky) byl totiž i požadavek na to, aby v navržené ploše územní rezervy nebyly Územním plánem nově umísťovány či rozšiřovány zastavitelné plochy bránící případné budoucí realizaci dopravní komunikace, pro niž by byla územní rezerva vymezena.
150. V důsledku tohoto rozhodnutí již nebylo na místě, aby krajský soud hodnotil proporcionalitu odpůrcem v Územním plánu přijatého řešení Přeložky, protože jeho vypořádání se s požadavkem navrhovatele na řešení dopravní situace obsaženým v námitce č. 258 z hlediska své úplnosti, podloženosti a přesvědčivosti ze shora uvedených důvodů neobstálo.
151. Stejně tak se již krajský soud nemohl (a ani nemusel) zabývat dalším krokem vymezeným v algoritmu nastíněném v Rozsudku NSS, tedy otázkou zákonnosti vymezení zastavitelných ploch Z.K6 a Z.K8, neboť výrokem I. tohoto rozsudku došlo ke zrušení Územního plánu rovněž v té jeho textové i grafické části, která zastavitelné plochy Z.K6 a Z.K8 vymezovala. Posuzovat možnost existence ještě dalších (jiných) důvodů pro zrušení této části Územního plánu tak není třeba.
152. Krajský soud nechce předjímat další postup odpůrce po zrušení shora uvedených částí Územního plánu. Variant je jistě více a jejich hledání a nalézání není ani smyslem tohoto rozsudku ani úkolem správního soudu.
153. V souvislosti s tím pouze odkazuje především na ustanovení § 55 odst. 3 věty první stavebního zákona, podle něhož dojde-li ke zrušení části územního plánu nebo nelze-li

podle něj rozhodovat na základě § 54 odst. 4 až 6, zastupitelstvo obce bezodkladně rozhodne o pořízení územního plánu nebo jeho změny a o jejím obsahu. Za připomenutí stojí rovněž závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2015, č. j. 6 As 155/2014-73 (bod 37), že v případě zrušení územního plánu nebo jeho části dotčené území nevykazuje žádnou územně plánovací regulaci a správní orgány tudíž rozhodují, jako kdyby pro obec pro tuto část svého území územní plán neměla.

154. Přesto si krajský soud neodpustí jednu poznámku, a to v návaznosti na svůj shora uvedený závěr, že nebylo možno (nutno) přistoupit z jeho strany k přezkumu důvodnosti návrhových námitek týkajících se problematiky zákonnosti vymezení zastavitelných ploch Z.K6 a Z.K8. Pokud by odpůrce v rámci nastíněné změny Územního plánu chtěl znovu vymezit zastavitelné plochy Z.K6 a Z.K8 v zásadě v té podobě, jako tomu bylo doposud, nechť vezme všechny tyto navrhovatelem vznášené výtky v úvahu, aby tak předešel jejich opětovnému vznášení (ať už ze strany navrhovatele či někoho zcela jiného) někdy v budoucnu.

IX.

Náklady řízení

155. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch navrhovatel, má proto právo na náhradu nákladů řízení, a to jak nákladů vynaložených v řízení před krajským soudem, tak nákladů vynaložených důvodně v řízení o kasační stížnosti vedeném před Nejvyšším správním soudem (viz § 110 odst. 3 s. ř. s.).
156. Navrhovatel vyčíslil náklady soudního řízení v podání ze dne 22. 6. 2022. Krajský soud ověřil správnost a důvodnost požadovaných nákladů z obsahu soudního spisu. Některé z účtovaných nákladů řízení shledal důvodnými, některé nikoliv (k tomu v podrobnostech níže).
157. Nejprve se krajský soud bude věnovat důvodně vynaloženým nákladům řízení na straně navrhovatele.
158. Navrhovatel nesporně uhradil soudní poplatek za návrh ve výši **5 000 Kč** a soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**.
159. Zástupce navrhovatele učinil ve věci 9 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, seps návrhu, účast při jednání soudu dne 26. 9. 2019, další porada s klientem dne 30. 10. 2019, seps kasační stížnosti, seps repliky ze dne 26. 11. 2019 k vyjádření odpůrce v řízení o kasační stížnosti, seps repliky ze dne 16. 7. 2021 k vyjádření odpůrce, účast při jednání soudu dne 16. 6. 2022 – 2 úkony, jednání delší než 2 hodiny) po 3 100 Kč/úkon (žalobce chybně účtoval částku 2 300 Kč/úkon - srovnej § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 citované vyhlášky). Rovněž má právo na náhradu režijních paušálů za 9 úkonů právní služby po 300 Kč. Odměna za právní zastoupení tak činí **30 600 Kč**.
160. Dále zástupce navrhovatele vyúčtoval jízdné osobním automobilem (vozidlo VW Touran RZ X) na jednání soudu dne 26. 9. 2019 na trase Tábor – Hradec Králové a zpět (celkem 363 km) ve výši **2 073,75 Kč** a jízdné osobním automobilem na jednání soudu dne 16. 6.

2022 na trase Tábor – Hradec Králové a zpět (celkem 363 km) ve výši **2 526,77 Kč**. Celkem tedy na jízděm účtoval částku **4 600,52 Kč**.

161. A v souvislosti s účastí při uvedených jednáních soudu účtoval rovněž náhradu za ztrátu času ve výši 20 půlhodin po 100 Kč/půlhodina, tedy částku **2 000 Kč**.
162. Protože zástupce navrhovatele je registrován jako plátce DPH, což doložil předložením stejnopisu rozhodnutí o registraci k DPH, má nárok na navýšení odměny za zastoupení, náhrady cestovních výdajů a náhrady za promeškaný čas o DPH ve výši 21 %. Jedná se o částku **7 812 Kč**.
163. Celkem tedy činí důvodně vynaložené náklady řízení na straně navrhovatele **55 012,52 Kč**.
164. Krajský soud ještě dodává, že zástupce navrhovatele přiložil k vyúčtování rovněž kopii technického osvědčení shora uvedeného vozidla a potvrzení navrhovatele o konání porady a její délce mezi ním a jeho zástupcem dne 30. 10. 2019 (viz shora).
165. A nyní k účtovaným nákladům řízení, které krajský soud důvodnými neshledal.
166. Zástupce navrhovatele účtoval za účast při jednání soudu dne 26. 9. 2019 odměnu za 2 úkony právní pomoci, neboť uvedl, že délka jednání měla přesáhnout 2 hodiny. Z protokolu z tohoto jednání však krajský soud zjistil, že tomu tak není. Jednání začalo v 9.00 hod. a skončilo v 10.55 hod. Protokol je podepsán navrhovatelem i jeho zástupcem. Za účast při tomto jednání tak zástupci navrhovatele náleží odměna toliko za 1 úkon právní pomoci (viz shora).
167. Na základě shora uvedeného krajský soud zavázal výrokem II. odpůrce povinností navrhovateli shora prokázané a specifikované náklady řízení uhradit k rukám jeho zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).
168. Pokud jde o výrok III. týkající se problematiky nákladů řízení osob zúčastněných na řízení, pak ty se povětšinou práva na náhradu nákladů řízení při jednání soudu dne 16. 6. 2022 vzdaly. U těch zbývajících krajský soud neshledal důvody pro jejich přiznání ve smyslu § 60 odst. 5 s. ř. s.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 22. června 2022

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu